ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

2

MARTS - APR. 1972

LØSSALG: incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. juni

LITO Tlf. 211815 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)
Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.
Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.
SUFOI's REGNSKABSKONTOR: Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.
SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.
SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.
SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –
Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov
INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.
SUFOI's Foredragsafdeling –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.
Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.
Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.
Repræsentant for Sønderjylland (6000-området): Kai E. Møller, Gråstenvej, Felsted, 6200 Åbenrå, tlf. (046) 8 54 24.
Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse:
UFO-NYT – Skandinavisk UFO Information.

INDEHOLDER bl. andet

Leder – budskab til rumbeboere! ... 43
Observationer ... 45
Dansk UFO-foto ... 56
Rapporthjørnet ... 58
UFOnauter ... 60
Videnskab – Rumfart ... 69
Medlemsorientering ... 76
Læserbrev ... 79
Diverse ... 82

Budskab til rumbeboere!

Pioneer F, der er den første jordisk-fremstillede genstand, der undslipper vort solsystem, bærer en lille plakette, beregnet på, citat: *„at fortælle videnskabeligt uddannede indbyggere fra ét eller andet solsystem – som finder den om måske millioner af år – hvornår Pioneer F blev opsendt, hvor den blev opsendt fra og hvorledes væsenerne, der opsendte den, så ud".*

Dermed har videnskaben endelig bekræftet de senere års kovending i forhold til spørgsmålet om liv i rummet. For blot få år tilbage rystede man på hovedet over, at UFOloger i det hele taget kunne tro på liv i rummet, idet man mente, chancen for, at liv skulle opstå, måtte være mere end minimal. Exobiologien, læren om livsmulighederne i rummet, blev en videnskab og gav dermed stødet til en gradvis ændring af denne indstilling. I sin bog „Expansion – Liv i Universet" lukkede den svenske professor Gösta Ehrensvärd i 1963 – som en af de første – op for tanken om intelligent liv i universet og talte endog om fornuftsvæsener, der måtte være noget længere fremme i udvikling end vi.

Siden har diskussionen bølget. Med vort øgede kendskab til de betingelser, der muliggør livets opståen og ved at få bekræftet, at de stoffer, der skal til for at danne liv, øjensynligt findes masser af steder i rummet, er man nået frem til, at en form for liv snarere må være reglen end undtagelsen. Det må være derfor, NASA ikke tager andet forbehold i sin meddelelse end tiden. Med andre ord: *rumbeboere eksisterer, vi ved bare ikke hvor!*

Det sværeste at erkende er jo ofte det, som ligger lige foran ens egen næsetip. *Vi ved,* fra de tusinder af UFO-rapporter, at rumbeboere eksisterer, her og nu! Hvor de i virkeligheden kommer fra, kan vi ikke sige med sikkerhed; blot er det ikke fra Jorden. Endnu en gang kan vi blot håbe på, at vi med vore informationer kan formå videnskaben til at beskæftige sig, også med „HER OG NU-PROBLEMET", i stedet for udelukkende at teoretisere over det – videnskabeligt set – ret abstrakte emne „LIV I UNIVERSET"!

. . . flere forskere, deriblandt astronomen dr. Carl Sagan, har været med til at udvælge de symboler, der er præget i den 152 x 229 mm store guldbelagte aluminium-plakette, (se ill.). Kort fortalt går symbolerne ud på følgende:

Mønsteret af linier repræsenterer positionerne på 14 pulsarer (kraftige, kosmiske radiokilder), arrangeret således, at de viser vor sol som dette systems stjerne. Stregsymbolerne på linierne er binære numre, der viser disse pulsarers frekvenser (ved opsendelsestidspunktet) i relation til brintatomet, der regnes for enheden „1". Brintatomets symbol ses øverst til venstre. Det er meningen, at brintatomet skal benyttes som „universel tidsmåler", idet pulsarernes frekvenser falder med fast hastighed. En anden civilisation vil derfor, ved måling af pulsarfrekvenserne på „opsamlingstidspunktet", være i stand til at bedømme tidsforløbet siden opsendelsen.

Brintatomet udnyttes også som „universel tommestok" således, at de fremmede kan bedømme størrelsen af de mennesker, der er tegnet til højre. Brintatomets bølgelængde, ca. 20 cm, ganget med 8, (angivet binært) angiver kvindens højde. Figurerne viser udseendet på

de væsener, som konstruerede Pioneer. Manden har hævet sin hånd som en venlig gestus. Som en yderligere hjælp til en bedømmelse af skikkelsernes størrelse har man bag dem indtegnet rumsondens omrids.

I bunden af tegningen har man tegnet solen med planeterne, lige som man har tegnet Pioneers bane, start fra Jorden og passage af Mars og Jupiter.

Hvis De har lyst til at læse mere om dette budskab til fremmede i rummet, kan vi henvise til tidsskriftet „Science" fra den 25. februar.

Erling Jensen

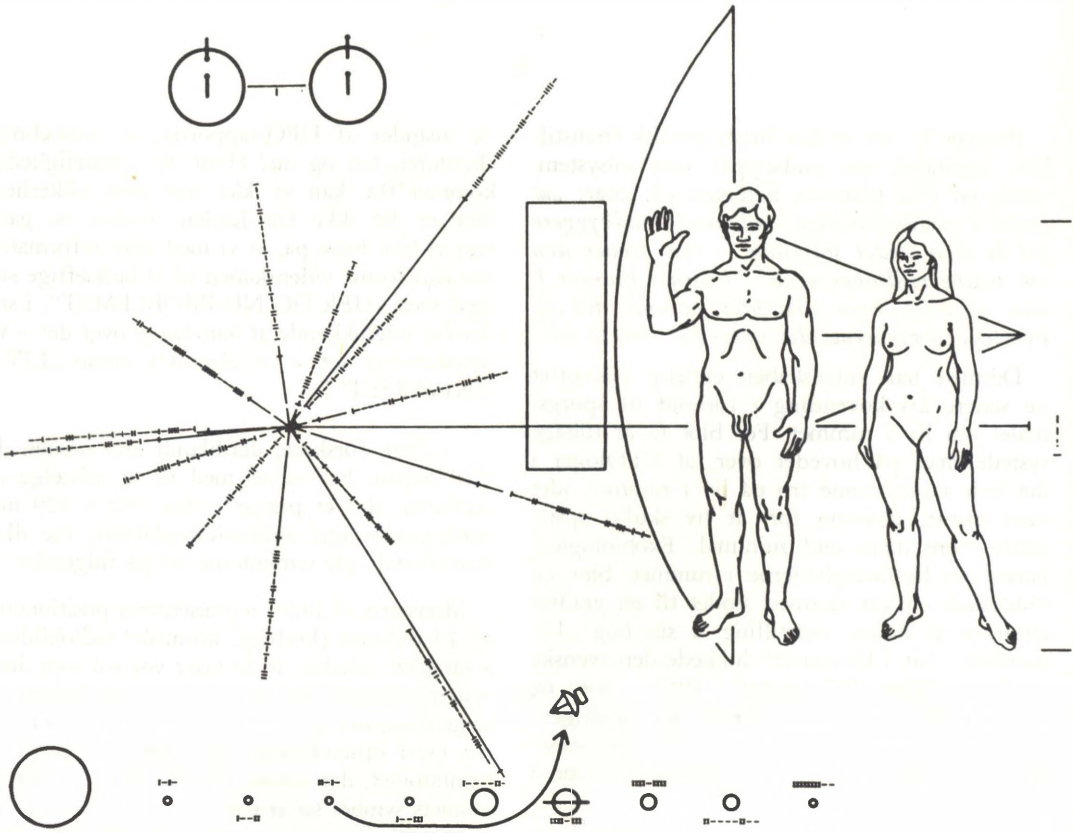

UFO-camping

Afholdes på Ronæs gamle præstegård fra 15.–20. juli 1972.

Nærmere oplysninger og program fås ved henvendelse til:

Maler Freddy Christensen, Sønderjylland, tlf. 04 - 83 62 27
Musse og Anthon Thomsen, Tiufkær, tlf. 05 - 86 02 86
Bent Eriksen, Fredericia, tlf. 05 - 92 00 81
E. Micheelsen, Fredericia, tlf. 05 - 92 25 15

Fænomenet nytårsnat

Som nævnt ganske kort i nummer 1, blev der nytårsnat set en hel formation af lydløse flyvende genstande. De blev først og fremmest observeret fra det sydlige Norge og Sverige, men også fra det nordlige Jylland. Resten af Danmark havde skyet vejr.

Ill. 1.

Hvad blev der set?

Meldingerne varierer naturligvis noget, lige som ved alle former for vidneforklaringer; men tidspunket står fast: kl. 04,15. Trods det sene tidspunkt var mange mennesker på stikkerne. Nogle var endda så kvikke, at de nåede at fotografere genstandene. To af fotografferne fik intet på deres billeder, medens to andre fik nogle bemærkelsesværdige optagelser. De bedste

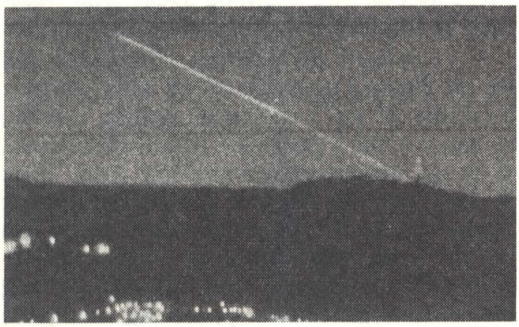

Ill. 2.

billeder fik civilingeniør Hotvedt, der optog en række farvebilleder fra Moss (se ill. 1).

Et andet billede blev taget af Atle Liland fra Bergen. Det blev taget på tid og viser objektets bane. (Se ill. 2).

Beretningerne varierer en del, men ikke mere, end man kan forvente. Forskellighederne i opfattelsen kommer især frem, når det drejer sig om en rent subjektiv bedømmelse af højde og hastighed. Det er klart, at folk ikke kan vide noget om genstandenes størrelse og derfor ikke

kan bedømme afstanden til dem, med mindre de passerer *foran* kendte terrængenstande, hvilket i øvrigt ikke har været tilfældet.

Lad os kort gennemgå nogle af vidneudsagnene:

– I alle de år jeg har fløyet, har jeg ikke sett maken. Jeg har alltid vært skeptisk til UFO-pratet, men når du har sett dette, så kan du bare sette deg ned og lure.

Det er flykaptein Oddmund Karlsen i Braathen SAFE som forteller dette til Dagbladet etter at han sammen med to kolleger og flere passasjerer ombord i et Fokker Fellowship på vei fra Kanariøyene til Flesland ved Bergen observerte sju lysende gjenstander på nattehimmelen.

Oddmund Karlsen og hans to kolleger har best kunnet studere fenomenet. De så på det mellom seks og sju minutter gjennom kikkert før Fellowship'en landet på Flesland. De var i ferd med nedstigningen og hadde altså anledning til å observere fenomenet fra flere høyder.

– Vi befandt oss omkring 15 nautiske mil sør for Flesland og hadde begynt nedstigningen. Vi skulle gå inn i en visuell landing nordfra, og mens vi var i gang med denne operasjonen, så vi sju lysende gjenstander mot nord. Først så det ut som det var veldigt lavt, men etter at hadde studert det en stund, ble vi enige om at det måtte være veldig højt, trolig 70.000-80.000 fot. I tillegg til annenflygeren og meg var det en flyger til som oppholt seg i cockpiten hos oss. Vi kom fram til høyden mer eller mindre uavhengig av hverandre, sier Oddmund Karlsen.

Ikke satelitt-kurs

– Først trodde vi det var kondensstriber vi så, men det var det ikke. Lyset hang ikke igjen slik kondensstriper og nordlys gjør, det forsvant bak genstandene. De hadde meget stor hastighet, nærmere mach 2, eller 2500 km/t, og de gikk på en stø kurs, omkring 160 grader. Ingen satellitter går i den retningen.

– De gikk i en fast formasion, først tre og så tre og et stykke bak ytterligere en. De første lyste sterkest, det bakerste svakest. Andre som har set fenomenet, forteller at de skilte lag, men så lenge vi så dem, lå de sammen i en fast formasjon og på en helt støt kurs.

Men også andre luftfartsfolk så lysene:

Klokken kvart over fire nyttårsnatt så jeg fra kontrolltårnet på Flesland en formasjon på tre jetfly komme inn fra nordvest, forteller sjefsflygeleder Gunnar Skauge til Morgenavisen. De gikk trolig over Alvøen og Løvstakken og jeg var klar til å mørklegge flyplassen, for jeg tenkte – nå brekker de av og kommer og bomber!

Men de holdt kursen sydøst og ville etter min beregning komme til å gå litt sønnenfor Oslo.

Det var bare et tilfelle at det var vakt i tårnet nyttårsnatten. Til vanlig er det stengt på den tiden, men der var ventet et Braathen-fly. Da jeg så flyene, ja, jeg tvilte ikke et øyeblikk på at det var fly, og det gjør jeg ikke nå heller, tok jeg kikkerten og så nærmere på dem, og så noe mørkt bak lysene. Da kom Braathen flyet over Korsfjorden og flygeren spurte meg om det var rappotert overflyging av jetfly? Jeg svarte nei og sa – Du ser vel de samme jetflyene som jeg ser nord-vest. Og han bekreftet at han så fly i samme posisjon.

For lavt for radaren

Med det samme jeg så flyene varslet jeg kontrollstasjonen i Stavanger og radaren. Men flyene ble ikke sett på radar.

– Er ikke det litt mystisk?

– Nei, ikke hvis mine iakttagelser og beregninger er riktige. Jeg antar at flyene gik i en højde av 900 til 1500 meter og da vil radaren ikke kunne fange dem inn. Vår egen radar er bare beregnet på å ta inn fly for landing. Farten anslår jeg til ca. to ganger lydens hastighet.

Hvis jeg ikke hadde vært så sikker på at det var fly, hvis tanken på UFO hadde streifet meg, ville jeg sett nærmere på dem i kikkerten og latt telefonene ringe. Nå hører jeg at det gis mange forklaringer på hva det var. Men jeg mener det var fly jeg så.

Samme kurs som ruteflyet

Til å begynne med så jeg noe mørkt bak lyset, men da flyene var passert så jeg så dem aktenfra, forandret inntrykket seg, da så det ut som om det kom lys bak dem, det så nesten ut som om det kom gnister.

Også danskere så fænomenet:

Ingeniør Allan Jensen, privatflyver, kom i bil nord for Tårs kl. 4.15 om morgenen.

– Min kone var med i bilen. Vi standsede op og steg ud. Genstandene: Der var 5-6 lysende med en hale efter sig og trefire uden hals og hale, kom fra nordvest og gik mod sydøst med stor fart. Flere gange jet-fart. Himlen var ganske klar og ren. Der var ingen skyer, ingen dis. Til sidst var det som om der blev tændt én stor genstand foran de mange, og så slukkedes de alle.

Fra elværket i *Hjørring,* fra *Brovst* og *Aalborg* fik flystation Aalborg indberetninger om fænomenet. Vagthavende officer:

– Vi har ingen forklaring. Vi skriver blot ned, hvad der indberettes til os og sender i morgen alle indberetningerne til Flyvertaktisk Kommando. Teoretisk kan det være et nordlysfænomen. Det var jo frostklar nat.

Een af de mest omtalte rapporter stammer fra Sarpsborg, Norge:

Det er drosjesjåfør Roald Stensrud som forteller dette til Sarpsborg Arbeiderblad. Stensrud var på vei fra Skjeberg til Greåker med et ungt par.

– I Borregaardsbakken begynte bilen plutselig å fuske, og lyset ble svakere og svakere. Til slutt forsvant det helt, og bilen stanset. Samtidig kastet jeg tilfeldigvis et blikk oppover, og jeg fikk se to gjenstander.

Jeg la også merke til at ampéremeteret i bilen pekte i stikk motsatt retning av det det pleier å gjøre. Jeg ble dødsens redd, og de utroligste tanker fór gjennom hodet mitt. Etter at det første sjokket hadde lagt seg tok jeg meg sammen og gikk ut av bilen. Da forsvant gjenstandene i retning Karbiden, og for oss så det ut til at de skulle lande.

Stensrud forteller at gjenstandene var omtrent av fasong som de gammeldagse luftskipene. (Se ill. 3.) Helt ovale. De to gjenstandene lå over hverandre, og det virket som om de hang sammen på en eller anden måte. I fronten var det et kraftigt hvitt lys, omtrent som en stjerne, og ut av bakenden sto det svart røk og en rød stikkflamme på omtrent 10 meter, men det var ingen lyder å høre. Langs sidene på

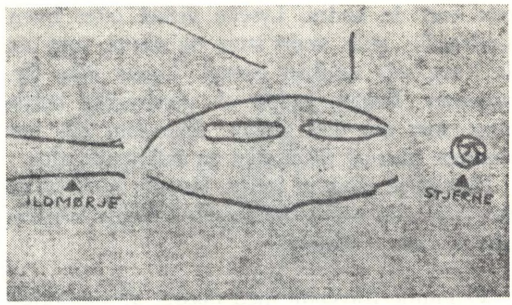

Ill. 3.

ovalen var det svarte åpninger som kunne minne om vinduer.

Gjenstanden kunne være ca. 150 m oppe i lufta. „Skipene" hadde en diameter på ca. 3 meter, og var ca. 40 meter lange. Stensrud mener at det som måtte være fronten på gjenstandene var vendt mot Borregaard. I følge en bok om UFO'er som nylig er kommet ut, er det ikke uvanlig at slike blir observert over større industri- og militærområder. Stensrud og de to passasjerene i bilen observerte gjenstandene i 3–4 minutter, siger avisen.

– – –

Chaufførens tegning af lysene virker ikke særligt forskellige fra billederne og de øvrige vidneforklaringer. Imidlertid er det interessant, at der skulle være tale om motorstop – der peger i retning af UFO-overflyvning. Desværre har det vist sig at være en avisand. Jon-Ingar Haltuff fra UFO-Informasjon i Oslo skriver: „Angående nær-observasjonen i Sarpsborg er det *ikke* rigtig som avisen skrev, at bilen stoppet på grunn av UFO'en. Vi hadde et team dernede og intervjuet mannen og den ene av passasjererne, og det er tatt opp på lydbånd".

Andre nordmænd opfattede det sådan:

Natlandsveien kl. 04,15. Herr og fru Rindedal forteller: Vi så i NV 3 lys i formasjon på himmelen. Det minnet om jetfly. Vi ventet å høre flydur, men der var ingen lyd, skjønt avstanden virket kort. Dette inntrykket forsterket seg på grunn av lysintensiteten og tydelig kondensrøk som bølget i striper bakover. I kondensstripen skimtet vi et fjerde objekt, noe sva-

kere enn de andre. Lysene virket etter hvert usedvanlig, gule, svært store og sterke, som om de i seg selv utviklet energi. Lignet ikke flylanterner. Røken hadde en usedvanlig belysning, som om den glødet, ikke som når noe brenner, men av *farge* som en slokncnde glo.

Hastighed: som et jetfly. Høyde: 4–5000 m. Størrelsen var som store rutefly i denne høyden. Obs.tid: ca. 1 minutt.

Vi kunne fortsætte med masser af rapporter, idet vi har et par hundrede avisudklip om episoden. Samtidig har vi fra UFO-Bergen, UFO-Informasjon i Oslo samt fra GICOFF i Göteborg fået en del materiale, hvilket har været en stor hjælp.

I øvrigt er det meget bemærkelsesværdigt, hvorledes den norske presse har behandlet denne sag. Man har givet den en meget omfattende dækning, og hvad der er lige så vigtigt, man har fulgt sagen op. Store dele af den norske presse har interviewet talsmænd fra forsvaret, videnskaben, UFO-kredse samt observatører rundt omkring, i håb om at finde en løsning på problemerne. Dér kunne dansk presse lære en del.

Den bedste presse og de mest interessante artikler stammer fra Bergen-aviserne, især „Morgenbladet". Der er ingen tvivl om, at en medvirkende årsag er den aktive UFO-forening „UFO-Bergen", hvis formand, Finn W. Kalvik har haft et positivt og nært samarbejde med pressen i området.

MEN HVAD VAR DET?

Ja, her er meningerne delte. Det danske flyvevåben brillerer selvfølgelig med den mest udsøgte forklaring. Man skal have meget lidt kendskab til himmelfænomener, hvis ikke man skulle kunne opstille en nogenlunde plausibel teori efter de fremsatte vidneudsagn. Men hør, hvad danske aviser fik at vide, her fra „Fyns Amts Avis":

En række navngivne personers udsagn om, at de nytårsmorgen har set fem-seks flyvende genstande på himlen over Nordjylland karakteriseres af flyvevåbnet som fuldemandssnak. Selvom udtalelser fra en række nordjyder falder helt i tråd med iagttagelser i Norge og Sverige. Alle steder er genstandene beskrevet som „lysende kugler". Den forreste var blå, de følgende røde. Alle havde en lang, rødt lysende hale efter sig.

Samtlige observationer i de tre nordiske lande blev gjort præcis kl. 04,15. Formationen er ens beskrevet, og det samme er tilfældet om flyveretningen. De flyvende objekter passerede himmelen fra nordvest til sydøst, og det varede kun et par minutter at bevæge sig fra horisont til horisont.

At begivenheden fandt sted nytårsmorgen får det danske luftvåben til at tage sagen mindre tungt. Til Ritzaus Bureau siger en talsmand, at fænomenet nok må tilskrives nytårsraketter eventuelt i forbindelse med rigelig alkohol-indtagelse.

– I forvejen accepterer vi officielt ikke tilstedeværelse af flyvende tallerkener, siger flyvevåbenets presseofficer, major K. Brøns-Hansen. Nytårsaften, eller dagen derpå, får vi altid en del henvendelser fra folk, der mener at have set UFO'er i nattens løb.

– Selvfølgelig undersøger vi den slags henvendelser, og i de fleste tilfælde finder vi en forklaring på observationerne. I mange tilfælde drejer det sig om vejrballoner, i andre om natflyvninger – specielt med helikoptere. I få tilfælde har vi ikke kunnet finde nogen forklaring.

KORT FATTET

Australsk UFO-symposium

Et éndags UFO-symposium afholdtes på universitetet i Adelaide den 30. oktober 1971, arrangeret af den sydaustralske afdeling af den australske og new zealandske sammenslutning til videnskabernes fremme (ANZAAS).

APRO Bull., nov.-dec. 71. /BK.

Atter en gang har det danske flyvevåben optrådt arrogant og sørget for, at eventuelle fremtidige vidner holder sig væk. Hvem ønsker prædikatet alkoholiker? Hvorledes behandler vore Nato-kolleger i Norge UFO-vidner?

„Alle rapporter om fenomener i himmelrommet mottas med takk!",
siger oberstløytnant Olav Helset fra Forsvarets Overkommando, og han fortæller hvorfor:

– Vår oppgave i denne sammenheng er å bringe på det rene om disse fenomenene har militær interesse. Vi kontakter våre luftmilitære myndigheter og i omtalte tilfelle ble det fort konstatert at norsk territorium ikke var blitt krenket. Normalt går informasjonen den andre veien, men siden kontoret mottok rapporter fra folk som hadde sett gjenstander som kunne være av militær interesse, måtte vi sjekke saken.

– Hva skjer videre når det er på det rene at fenomenet ikke er av militær interesse?

– Når dette er konstatert, er vår interesse for observasjonen synkende. Å forklare hva det kan ha vært, tilligger egentlig ikke oss. Vårt radarsystem er moderne og meget avansert, *men er primært konstruert for å registrere fly i aktuelle høyder.*

– Er folk flinke til å observere?

– Kvaliteten på rapportene varierer ganske mye. Enkelte av rapportørene er tydeligvis fortrolig med fysiske begreper som vinkler, hastighet o. l., mens andre er mer utrenede og leverer unøyaktige data. *Men la meg få si at vi er svært glad for alle meldingene om fenomener som kan ha militær interesse.*

Dessuten legger vi stor vekt på å beskytte kildene, så ingen trenger å frygte at vi skal utlevere dem til pressen med mindre de selv samtykker i det. *Vi vil ikke at noen skal risikere å bli uthengt eller latterliggjort, derfor denne forsiktighet.*

Videre vil jeg si at det er bedre å rapportere for mye end for lite. Mange henvender seg til politiet med slike meldinger, men det gunstigste er å henvende seg til nærmeste militæravdeling, da informasjonene på den måten kommer oss raskere i hende.

I øvrigt siger oberstløjtnanten, at der ikke var tale om fly eller et meteor.

Rapporter fra utlandet gjør satellitt til den mest sannsynlige forklaring. Konklusjonen er ikke basert på nedfall, utelukkende på „hovedobservasjonene" – de 6–8 gjenstander i jevn bane og stor høyde – og på de i alt vel 50 telefonoppringninger og 8–10 skrevne rapporter FO fikk inn den første uken.

Heri er den norske rumekspert, civilingeniør Erik Tandberg, ikke enig. Erik Tandberg har bl. a. undersøgt Einar Hotvedts film og siger:

– De fotos, som Einar Hotvedt har taget, er bemærkelsesværdigt gode. De er skarpe, og man kan tydeligt se farveadskillelsen mellem selve kuglen og den lysende hale. Der kan herefter ikke være tvivl om, at der har været tale om et meteor, som i atmosfærens yderste lag har delt sig i en række meteoritter, som derefter er brændt op i atmosfæren. Et af billederne viser ganske klart det øjeblik, da meteoret går i opløsning og bliver til de mindre, men stadig klart lysende meteoritter, siger Erik Tandberg.

Efter min opfattelse bør disse fremragende fotos stilles til rådighed for videnskabsmænd. Det er nogle af de bedste optagelser af meteorer, jeg nogen sinde har set, og alene af den grund bør de ses af en større kreds, siger Erik Tandberg.

– Det er kommet en række meldinger om UFO fenomenene som ble sett nytårsaften, som jeg ikke vil nøle med å karakterisere som rendyrket sprøyt. Hva dette enn har vært, så er det i hvertfall ikke flygende tallerkner.

Det er formannen i Norsk Astronautisk Forening Cand. Real. Per Erik Rangberg som uttaler dette.

„Norges Asger Lundbak" observator Rolf Brahde fra Astrofysisk Institutt er sikker i sin sak: observasjonene som ble gjort nyttårsnatten over Sør-Norge er ikke det mindste mystiske. Det dreier seg selvsagt om bolider, store meteoritter som har delt seg og tatt fyr i atmosfæren, sier observatoren, og støtter seg til en nøyaktig beskrivelse af gjenstandene fra en dosent. Beskrivelsen passer helt på meteoritter, og den lysende halen i flere farver har oppstått fordi meteoritterne har inneholdt flere stoffer.

Derimod mener den kendte norske rumfartskommentator, Johnny Skorve, at der må være tale om en satellitundergang eller en uhyre sjælden meteortype. Meningerne er derfor delte hele vejen rundt. Men hvad siger UFOlogerne?

Lad os lægge ud med „Vendsyssel Tidende":

UFO-eksperten ikke i tvivl.
Mener med stor sikkerhed, der var tale om flyvende tallerkener over Vendsyssel nytårsmorgen.

Den danske UFO-ekspert, major H. C. Petersen, Flyvestation Vandel, betegner ikke en lang række personers iagttagelse af flyvende objekter over det sydlige Norge og Vendsyssel som særligt enestående.

– Fænomener, som det flere hundrede mennesker har oplevet, har vi 10–20 af i døgnet, og jeg er ikke i tvivl om, at der har været tale om flyvende tallerkener, siger major Pedersen.

UFO-Informasjon i Oslo udtaler til „Agder-Posten":

Et hundretall „andre" rapporter

Etter en innledende gjennomgåelse av foreliggende materiale fra 1. nytårsdag, er organisasjonens foreløpige konklusjon:

„Hovedobservasjonen" isoleret *kunne* tyde på delt meteor. Et hundretall observatører – mange av dem må i kraft av sin stilling betegnes „nøkterne og kompetente observatører" – har imidlertid meldt fra om ett, to, tre fire og helt opp til over tyve genstander eller lyskilder.

Flere har angivelig fulgt en kurs som avviker markant fra NV-SØ-linjen. Enkelte foretok svinger, noen gikk i lav høyde, andre med liten hastighet og andre igjen i varierende høyde, hastighet og kurs. Det *kan* derfor være tale om flere fenomen.

Det er dessuten ganske betegnende at hverken de private „fagfolk" eller Forsvaret i sine „forklaringer" tar i betraktning alle disse rapportene. Det virker som om de „vanskelige" rapporter ikke eksisterer – men, kanskje „passer de ikke inn i bildet?"

– *Hvis* disse er korrekt gjengitt – og hittil har vi tross alt bare observatørenes ord å holde oss til – finner vi det *ikke* godtgjort at „meteor" eller „satellitt" kan forklare hele observasjonsspekteret, selv om vi tar i betraktning enkelte naturlige unøyaktigheter. Det må isåfall i sannhet ha vært en *„uhyre* sjælden meteor" eller satellitt, som vi fortest mulig må få katalogisert mens minnet ennå sitter friskt i observatørens erindring.

UFO-Bergen har lagt stor vægt på forskellighederne i vidneudsagnene og har kædet observationen kl. 04,15 sammen med UFO-observationer før og efter dette tidspunkt. I en pressemeddelelse d. 8. januar udtaler de bl. a.:

De uidentifiserte objekter som natten til 1. januar 1972 mellom klokken 0345 og 0430 ble observert i forskjellige retninger, høyder og hastigheter over hele den sydlige del av Norge, *ble også sett i dagene før og etter 1. januar.* Flere fotos er også tatt av objektene fra forskjellige steder. Ett av fotografiene som den 4. januar ble gjengitt i Dagbladet, viser objekter som ble forklart som meteoritter.

Vi vet at meteoritter, eller bolider, har en *ballistisk* bane. Etter å ha gjennomgått innkomne rapporter som omfatter observasjonene den 1. januar, viser det seg derimot at UFO-ene har vært sett i lav og stor høyde, langsomt- og hurtiggående og med hastighets- og kursendringer. Bolider kan som kjent heller ikke stoppe bilmotorer.

At kjente navn som Rolf Brahde og Erik Tandberg avfeier UFO-flappet over Syd-Norge som meteoritter, er ikke bare å „pakke" folk inn i en falsk trygghetsfølelse. Det er direkte uansvarlig!

Det er vårt håp at Forsvarets Overkommando vil ta saken mer alvorlig.

UFO-Bergen har forsøgt at nå en nærmere konklusion ved at analysere oplysningerne fra rapporterne og fotografierne. Det hedder heri:

Rapport ang. UFO-observasjon over Bergen og Omland, nyttårsnatt (1/1 - 1972) kl. 04,10–04,20.

Atle Liland tok et foto fra Øvre Kleppe kl. 04,15. Linjen på skissen viser synslinjen fra obs.stedet til der objektet forsvant.

Vinkelen fra horisontalplanet (Ø. Kleppe, ca. 140 m o. havet) til toppen av Ulriken er ca. 2,8°. (α)

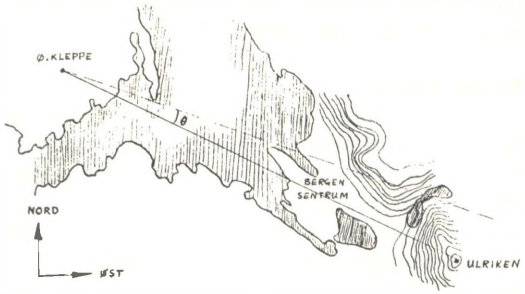

Vinkelen fra h. p. til der objektet først kom til syne på fotografiet er ca. 6,1°. (β)

Den horisontale vinkel fra banens ene ytterpunkt til Ulriken er ca. 7,5°. (θ)

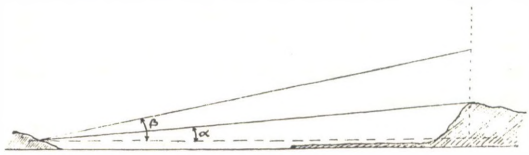

For å kunne uttale seg mer bestemt om høyde, retning og fart behøves minst én sikker observasjon til, som f. eks. et lignende foto fra en annen vinkel, og tatt på samme tid.

Med de tildels motstridende observasjoner som foreligger kan ingen sikre konklusjoner trekkes.

Hvis observasjonene er riktig vurderte av observatørene, må det dreie seg om minst 3-4 forskjellige.

Den beste overensstemmelsen fås ved å trekke inn observasjonen fra Voss, der objektet som flere andre steder, er sett komme inn fra NV og forsvinne i SØ. Ved å anta en passende passasje over Eksingedalen f. eks., viser beregningene at objektet må ha hatt en høyde av omkring 10.000 meter.

Ved å trekke inn tiden fotoet til Liland ble tatt på, ca. 8 sek., ender man opp med en hastighet på rundt 20.000 km/t.

Flere av observatørene vil nok protestere på at objektet var så langt borte (minst 60-70 km), men det viser seg at folk har en tendens til å tro at et objekt står mer midt på himmelen enn det gjør.

cand. mag Eddie Morild.

GICOFF i Göteborg udsendte denne pressemeddelelse:

Nytårsnattens ljusfenomen var ryskt raketsteg

Det ljusfenomen som iakttogs över Sverige och Norge kl. 04.15 – 04.20 på nyårsdagen har fått en fullt naturlig förklaring.

Inom GICOFF har under januari en omfattende undersökning skett. Redan mängden av observationer gör det omöjligt att i detalj presentera undersökningsmaterialet. Sammanfattningsvis kan följande sägas:

Fenomenet sågs från Ångermanland i norr till Skåne i söder, från Bergen i väster till Gotland i öster. I Bergen sågs det kl 04.15 medan det i södre Sverige sågs först ca. 04.20.

Flertalet observatörer säger sig ha sett flera föremål, allt ifrån 2 till 11 stycken, ibland i „formation", ibland inte. Fenomenet beskrevs genomgående som mycket stort och mycket ljust, vilket inneburit att vittnena i de flesta fall trott att det befunnit sig på låg höjd. Rörelsen har också beskrivits som oregelbunden. Flera vittnen rapporterar bland annat att objekten väntet in varandra, delat på sig, slocknat osv.

Fenomenets bana på himlen har av flera vittnen beskrivits mycket noggrant. Den sammanställning av uppgifterne, som gjordes inom GICOFF, tydde på att det rört sig om en bolid (stor meteor) eller ett satellitinträde.

På GICOFF:s begäran gjorde civ ingeniör Sven Grahm, som är en av Sveriges få satellitexperter, en undersökning huruvida det kunde ha rört sig om något satellitinträde. Av hans undersökning framgick följande:

Den 19. 10. 1971 sikckade Sovjet upp Kosmos 453. Dess banevinkel var 71 grader och begynnelsehöjd 270 – 482 km. Dess raketsteg (beteckning 1971 – 90B) beräknades inträda i atmosfären den 1.1.1972 klockan 03h 14m 36s ± 1 GMT (04h 14 m 36s ± 1m lokal tid) cirka 1,4° öster Oslo.

På grund av att tidsangivelsen för inträdet i atmosfären ej är exakt kan positionen för inträdet variera. Raketstegets banhastighet var 8 km/sek (480 km/min). Detta betyder att raketsteget mycket väl kan ha börjat brinna redan över västra Norge, vilket också torde ha skett.

Raketsteget var hela 8 meter långt och 1,65

meter i diameter och vägde inte mindre än 1.500 kg. En raket av denna storlek bromsas upp så kraftigt att en observationstid på 5 minuter är fullt normalt. Ett raketsteg faller ofta sönder vid inträdet varför uppgifterna om flera objekt inte överraskar.

Av de uppgifter som GICOFF fått fram torde det stå klart att nyårsnattens ljusfenomen var inträdet i atmosfären av raketsteget till Kosmos 453.

Anm.
Ett fåtal rapporter från Norge, med viss tidsskillnad, kan troligen icke förklaras med ovanstående.

(Som et biprodukt af Kosmos 453's død og den UFO-omtale, den forårsagede i Norge, dukkede der mange observationer frem fra tiden før og efter. Disse observationer har været omtalt i norsk dagspresse, men da vi ikke har fået rapport på dem (med detailler), kan vi ikke her omtale dem nærmere).

KONKLUSION:

SUFOI's opfattelse af hændelsen ligger på linie med GICOFF's. Gennem vore kontakter i Project Moonwatch har vi modtaget de samme informationer. Allerede på et tidligt tidspunkt stod det klart for os, at der måtte være tale om et langsomtgående meteor eller en satellitundergang, hvorfor vi forespurgte i USA, om man kunne identificere det for os.

Det har været ærgeligt, at der – hver gang vi har været udsat for „masseobservationer", som i dette tilfælde – også her været en ganske naturlig forklaring; men vi må vel leve med det.

Imidlertid har vi omtalt hændelsen udførligt, fordi vi har den opfattelse, at man kan lære en del af den. Synes De også det, kan vi kun være tilfredse.

ej

To flylignende genstande over Maryland, USA

Antallet af vidner og deres detaljerede beretninger placerer denne observation blandt de bedste inden for det sidste års tid. Områdeforskere: Mr. og Mrs. Joseph Grazino.

Den 21. januar 1971 mellem kl. 19,30 og 20,00 kørte Mr. Elvis Arnold, 20 år, hans kone Sharon og hendes søster Lynn Holding, 16 år, mod nord ad Oldfield Point Road, ca. 3 miles syd for Elkton, Maryland. Luften var klar, skønt himlen var skyet, og ingen stjerner var synlige. Mr. Arnold fik øje på et lys i det fjerne og bemærkede i spøg, at der var en „flyvende tallerken". Imidlertid kom objektet, da de kørte videre, op på venstre side af dem og så ud til at stoppe over nogle træer. Arnold bad sin kone, der kørte vognen, om at standse, og det gjorde hun. Da bilen holdt stille, drejede objektet af og tog vejen tilbage mod nordøst, nogenlunde i retning af Elkton. De tre optog forfølgelsen af lyset, som derefter drejede mod vest og rute 40. Mr. Arnold besluttede, at de skulle prøve at følge det og instruerede sin kone om at dreje af ad en sidevej foran dem. Men da de kom til sidevejen var objektet igen drejet af mod syd, tilsyneladende for at følge den vej, de kørte på. Derefter vendte det sig igen mod nord-nord-øst. Familien Arnold fulgte efter.

Kort efter bemærkede de tre et andet objekt, der kom fra nord, og det så ud som det første objekt. De to mødtes over en åben mark i nogen afstand fra vognen og svævede sammen i omkring et minut. På dette tidspunkt drejede det andet objekt, fløj tilbage mod Elkton og forsvandt ud af syne. Objekt nr. et nærmede sig derefter vognen, krydsede vejen lige foran den og svævede over en mark 50–60 me-

ter borte. Arnold bedømte objektets højde på dette tidspunkt til 70–75 meter. Hans kone standsede motoren og slukkede vognens lygter, og han stod ud for at se nærmere på objektet. Og mens det stod i en vinkel på omkring 70 grader i forhold til horisonten, fik han set rigtigt på det. Objektet var tilnærmelsesvis så stort som en Piper Cub flyvemaskine og havde stort set facon som et fly. Det havde en krop og let bagudrettede vinger, anbragt på det normale sted for en flyvemaskine. Hele objektet var dunkelt i farven, muligvis gråt og ikke skinnende, og der var intet, der lignede en hale på den. Foran var der et meget stort og meget klart hvidt søgelys, anbragt på det sted, hvor „næsen" ville have været på en almindelig maskine. På undersiden af kroppen sås en cirkel eller en klynge af lys, de yderste var konstante og hvide, og den inderste gruppe var røde og blinkende. De sidstnævnte blinkede konstant og så ud til at blinke hurtigere, når objektet bevægede sig eller satte farten op. Arnold stod ved siden af vognen under den anden svævemanøvre lige syd for Oldfield Road og hørte en lyd som fra en lyddæmpet generator. Når objektet skiftede retning, drejede det sig blot „om sin akse" uden at krænge, som en normal maskine ville gøre.

Denne detalje bemærkedes ikke ved det andet objekt, som forsvandt mod nord, men „søgelyset" og gruppen af lys blev set på afstand, da de to objekter svævede sammen.

Hele observationen varede mellem 15 og 20 minutter, og Arnold så mest, da han stod ud af vognen for at iagttage objektet under den sidste svævemanøvre. Kort derefter drog det af mod nordøst, kredsede om Elkton, fortsatte så mod syd-syd-øst og forsvandt ud af syne i lav højde. Arnolds kørte videre for at give sherifkontoret besked pr. telefon, og de blev henvist til Elkton politi. En betjent blev sendt ud, optog deres rapport og lod historien gå videre til den lokale avis.

Ovenstående oplysninger er stort set baseret på Mr. Arnolds rapport, da han så flere detaljer end sin kone og svigerinde.

Vi ville gerne henlede læsernes opmærksomhed på nedenstående tilfælde, beskrevet i Coral Lorenzens første bog „Flying Saucers" (Paperback, Signet 1966). Her omtales et objekt, der ligner det i Elkton, Maryland-hændelsen, og dette observeredes fra Holloman flyvebase i juli 1950. I dette tilfælde havde objektet stort set samme form og udførte samme slags manøvrer.

The APRO Bulletin, marts-april 71/ BK.

- og en, der ligner
(Holloman-basen, juli 1950)

Trods mange påstande om det modsatte, fremsat ihærdigt og ofte af ikke navngivne Air Force talsmænd, har mange kvalificerede iagttagere set ukonventionelle, flyvende objekter, og der har været mange rapporter, som afgjort tyder på, at objekterne er af ujordisk natur.

Denne rapport drejer sig om den cigarformede UFO-type og er betydningsfuld, fordi den fandt sted på Holloman flyvebase og blev fotograferet. Holloman er et af flyvevåbnets centre for forskning og udvikling, og det ligger i Tularosa Basin, ca. 14 km vest for Alamogordo og omtrent 48 km nord for White Sands forsøgsterræn. Militært og civilt personale, stationeret på basen, har set mange mærkelige objekter på himlen over Holloman i de sidste nitten år. Den observatør, en elektroingeniør, som fremsendte rapporten, havde tidligere set grupper af skinnende objekter i stor højde, og havde accepteret den ide, at der eksisterede et fænomen, som ikke var identificeret af videnskabsmænd og teknikere. En varm sommerdag i juli 1950 spiste han frokost på sit kontor i en bygning på Holloman. Lokaltelefonen ringede, og ingeniøren og en Askania-operatør fik den oplysning af en af områdestationerne, at

man havde iagttaget et uidentificeret, flyvende objekt. Man bad dem begive sig til en anden områdestation, som var udstyret med en manuelt betjent Askania-theodolit, og som lå knap 5 km nord for områdekontrollen. Mændene skyndte sig til den angivne station, og ved hjælp af de oplysninger, de havde fået om objektets azimuth og højde, indstillede de theodolitten og fandt, hvad de ledte efter.

Gennem søgeren på theodolitten præsenterede objektet sig med siden til observatørerne og så ud til at være cigarformet og metallisk med en halmfarvet, iriserende udstråling eller glans. Der var finner på den forreste trediedel af kroppen og en række på mindst tre aflange åbninger i forlængelse af finnerne og bagud var anbragt oven over kroppens midterlinie. Åbningerne var mørke, noget i retning af „røggrå", men ikke lysende. Objektet svævede i næsten horisontal position i en højde af 20-25 grader, azimuth nordøst. Kort efter at mændene havde indstillet deres theodolit på objektet, begyndte det at manøvrere. Idet det drejede hen mod kameraet og kom nærmere, så mændene det forfra – det var rundt med finnerne stikkende ud fra siderne. Derefter gik det pludseligt nedad, som om det var ved at falde ned, men standsede faldet. Atter bevægede det sig hen mod kameraet, vendte siden til og faldt som før, men denne gang anbragte det sig med siden til igen.

Nu forlod operatøren azimuth-kontrollen, gik til lokaltelefonen og kaldte Queen-1 for at rapportere deres kontakt, så andre hjælpemidler fra området kunne bringes i anvendelse. Da den manuelt betjente Askania-theodolit kræver to operatører, en til azimuth'en og en til højden, var ingeniøren ikke i stand til at følge objektet, mens operatøren var ved telefonen. Da han vendte tilbage, kunne mændene ikke lokalisere objektet igen – det var borte.

Mændene afleverede den eksponerede film til Data Reduction Division til fremkaldelse og analyse. De hørte intet i en uges tid; så blev de tilkaldt og forhørt af en ung premierløjtnant. De kendte ikke officeren, skønt han bar et af basens identifikationstegn. De blev flere gange spurgt, om de havde taget billeder, og man bad dem igen og igen beskrive det objekt, de havde set. Så spurgte man de to mænd, om de kunne identificere filmen af det objekt, de havde fotograferet. En af mændene blev vred over forhøret og fortalte officeren, at han havde set det, han havde meddelt, havde fotograferet objektet og var overbevist om, at objektet var en slags fartøj ude fra rummet. Man viste ham en film på 14 billeder i en Recordak-projektor. De sorthvide billeder viste en uklar ellipse med et mørkt center, men ingen detaljer. (Forbavset over filmen talte han senere med en matematik-analytiker, ansat hos Land-Air, Inc.; hun gættede sig til, at objektet havde drejet rundt i luften, og derved forhindret ordentlig fotografering.*) Derefter bad mændenes overordnede dem glemme hele episoden.

Af Coral E. Lorenzens bog „Flying Saucers"/ BK.

UFO rapporteret på Ceylon

APRO skylder områdeforsker Mudiyanselage D. Samarakoon tak for oplysninger i denne sag. En personlig undersøgelse foretaget af et APRO-medlem har ikke været og vil sikkert heller ikke blive mulig, men de rapporterede hændelser præsenteres her.

UFO'et rapporteredes af snesevis af personer i Hewaheta te-distriktet, knap 200 km fra Colombo, Ceylons hovedstad, om aftenen den 17. juli 1971. Journalist Rex de Silva aflagde besøg i området og talte med over 50 vidner til

*) APRO-rådgivere støtter ikke denne opfattelse, men betragter det som mere sandsynligt, at kameraet gengav et omgivende felt – muligvis bestående af ioner – ikke synligt for det blotte øje.

fænemenet; det er fra hans interviews nedenstående oplysninger er hentet.

Kl. 22,45 lokal tid vendte Mr. Parl Abeywickrema, en ældre teplantageejer og inspektør ved Rookwood Estate i Hewaheta, hjem fra Pattiagama med sine to assisterende inspektører, Oswin de Alwis og Nimal Dunuwille, samt chaufføren Sirisena Wijesinghe. Mr. Abeywickrema observerede først „et klart rundt objekt lidt større end fuldmånen over den bjergkransede horisont" og udpegede det for de andre tre vidner. På det tidspunkt kørte de en Morris stationcar gennem Hope Estate, ca. 1800 m over havet.

Mens de fortsatte mod Rookwood Estate, så de objektet komme nærmere og Mr. Abeywickrema bad chaufføren standse. Vidnerne, som senere tilstod, at de var „målløse af skræk", betragtede objektet fra en afstand af næsten 400 meter, hvor det stod stille i en højde af ca. 300 meter. De beskrev objektet som rundt med to „sidevinger". Vidnerne hævdede derefter, at objektet efter ca. 10 minutters observation, fløj hen mod dem med stor fart og standsede i en afstand af 90 meter, mens det gik ned til 30 meter over jorden.

Chaufføren blev helt ude af sig selv og sprang ind i vognen for at gemme sig, hvorved han ved en fejltagelse kom til at udløse håndbremsen. Vognen begyndte at rulle baglæns nedad skråningen mod en 1,2 km dyb afgrund. Imidlertid var de andre vidner i stand til at standse den.

Objektet blev stående uden at røre sig endnu i flere minutter og fløj derefter mod sydvest i en vinkel på 45 grader. Mr. Abeywickrema fortæller, at han den 18. juli kl. 2 om natten, ca. tre timer senere, så to lignende objekter, begge fodboldformede*), krydse himlen i stor afstand. Chaufføren Wijesinghe hævder også, at han den næste morgen kl. 3 stod op for at se, hvad hans hund gøede ad, og så det samme objekt på himlen.

Vidnerne var ifølge rapporten i stand til at se nogle detaljer på UFO'et ved nærobservationen. De beskrev det som et rundt objekt, ca. 7,5 meter i diameter med to „tilspidsede vinger" på hver side. Objektet så ud til at have en „krop" formet som „et hippie-fredssymbol, der var oplyst og udsendte et fluorescerende gult skær". Vingerne var også oplyst, men ikke så klart som „kroppen". Ingen lyd hørtes fra objektet under hele observationen, og ingen bevægelse kunne ses inde i objektet.

Et par øjeblikke før objektets pludselige forsvinden fortæller vidnerne, at de to små vinger blev trukket ind i hovedkroppen, så objektet var fodboldformet*), da det fløj bort. Tre blinkende røde lys observeredes under „kroppen" – lig almindelige fly-lys. Desuden så de, at „kroppen" kun lyste ganske svagt, da objektet svævede nær ved dem, så blot vingerne var oplyst, men „kroppen" lyste „som en ildkugle", da objektet drog bort.

Samme aften (17. juli) var Mr. A. E. Perera, en yngre fabriksfunktionær, til fods, på vej til sin chefs bolig, ca. 5 km fra stedet for Hope Estate observationen. Da han nærmede sig boligen, så han „et meget mærkeligt objekt på himlen". Han kaldte på sin chef, Mr. P.T.H. Rodrigo, og begge betragtede fænomenet i omkring 20 minutter, mens det efter deres udtalelse foretog pendulbevægelser, undertiden hurtigt og undertiden langsomt. De samme vidner fortalte, at alle arbejderne på natskiftet i tefabrikken så objektet ca. kl. 02,00 den 18. (samme tid, som Mr. Abeywickrema hævder han så de to andre UFO'er). Journalist de Silva talte med mange af arbejderne, der troede, at objektet var „en forklædt dæmon".

En nattevægter, Mr. Ramasamy, beretter han så objektet i det mindste tre gange mellem kl. 22,00 den 17. juli og 02,00 den 18. juli. Sammen med 6 andre vidner fra husstanden så Mr. Karupan, chef for Ceylon Workers Congress Trade Union, på en af Hewahetas ejendomme „et lysende kuglelignende objekt gå ned" ca. kl. 22,30 den 17. juli. Et andet vidne til et dalende, lysende objekt var Rajaratnam Vedanayagam, en temagerelev ved Rookwood Estate, som først troede det var en helikopter.

De fleste af disse vidner og mange andre, som blev interviewede af Mr. de Silva, rapporterede deres observationer uden kendskab til

*) *Her tænkes formentlig på en amerikansk fodbold, der er oval.*

de andres iagttagelser. Mr. de Silva synes at have udført en imponerende undersøgelse af disse observationer, som, hvis de er autentiske, ser ud til at være blandt de bedste, der er rapporteret for 1971.

The APRO Bulletin, sept.-okt. 71. /BK.

Efter reproduktionen af originalfotoet er objektet blevet temmelig svagt. Vi har derfor markeret stedet med en pil.

Dansk UFO-foto?

Kurt Leth Jacobsen, pressefotograf ved avisen „Djursland", tog den 23. juni sidste år en serie billeder på Grenå Havn.

Mellem de to sidste optagelser på filmen var et tidsinterval på mellem 30 og 60 sekunder. Da fotografen fremkaldte filmen, var der noget mærkeligt på det sidste billede. Han havde intet bemærket under optagelsen, hvor han koncentrerede sig om de fiskende drenge. Tilsyneladende har ingen andre iagttaget genstanden.

Genstanden er tilsyneladende belyst af solen fra højre.

Ved første øjekast ligner det en jetjager i lav højde, men en nærmere undersøgelse viser, at „udstødningen" er for skarpt defineret, lige som den kommer fra toppen af genstanden. Genstandens facon er mere lig et UFO end et konventionelt fly.

Det er helt sikkert, at såfremt der havde været tale om et lavtgående jetfly, ville de omkringstående og fotografen have reageret på støjen.

Vi har checket med flyvevåbenet, der hævder *ikke* at have haft jetfly i området på det tidspunkt. Civile piloter ville være hjemfalden til bødestraf, hvis de uden speciel tilladelse havde fløjet i denne ekstremt lave højde – hvor man stadigvæk ikke kunne undgå at høre dem.

Vor fotoafdeling har haft billederne til undersøgelse og giver en kort redegørelse:

„Vi har her et foto af „ et eller andet", som nok kan volde selv den bedste foto-ekspert hovedbrud.

Efter en grundig undersøgelse af negativ og forstørrelse deraf, samt udsagn fra observatøren, kan følgende fastslås:

1. Objektet er ikke en fejl i filmen, kalkpletter eller lign.
2. Fotografen har ikke set objektet, hverken før eller efter eksponeringen.
3. Røgstriben efter objektet er skarpt aftegnet.
4. Selve objektet er uskarpt.
5. Billedet er taget af en professionel fotograf.
6. Uden at det her skal opfattes sådan, kan dette billede, med en særlig teknik – såvel som næsten alt andet billedmateriale – konstrueres.

Disse 6 punkter taget under ét gør, at fotoet ikke umiddelbart kan identificeres som værende det ene eller det andet, men må henregnes til de uidentificerede, indtil der foreligger andet billedmateriale, som kan sammenlignes med og evt. underbygge nærværende foto. Altså indtil videre et UFO!

Vi har haft billederne til undersøgelse også hos APRO i USA, og deres konklusion er nærmest enslydende."

FL/ej

BESTIL UFO-MÆRKATER NU !

De er nye – de er smukke – de er billige!

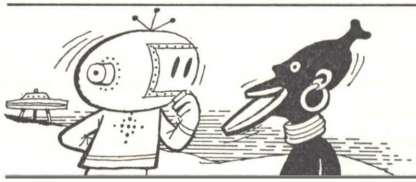

RAPPORT HJØRNET

En aften i første halvdel af juli måned 1969, omkring kl. 21.30, havde J. A. fra Østerbro en mærkelig oplevelse. Han var på besøg i Nr. Lyndelse på Fyn. På det angivne tidspunkt gik han og ledte efter en kattekilling. J. A. bevægede sig over mod et hegn for at kigge efter killingen. Bag hegnet var der en græsmark. Da hørte han, at viber begyndte at skrige og flyve op fra denne mark. Han forsøgte at forcere hegnet, men dette var for tæt. Da J. A. regnede med, at det var killingen, der havde forstyrret viberne, vandrede han langs hegnet, ned mod dets ende, for om muligt at komme ind der. Inden han nåede til enden hørte han en lyd, der lød som kom den fra en startende bilmotor. Lyden, der kom fra græsmarken, varede i ca. 5 sek., og lige derefter mærkede J. A. en susen over sit hoved. Han kiggede op og så en stor, sort boomeranglignende genstand flyve i nordlig retning med stor fart. Genstanden var synlig i ca. 1 min.

Observatøren mener ikke, at han hørte en bil køre væk, eller at der i det hele taget var tale om en bil. Lyden lignede bare en startende bilmotor. Dagen efter var han ovre på marken for at se, om der skulle være spor efter genstanden, men intet blev set.

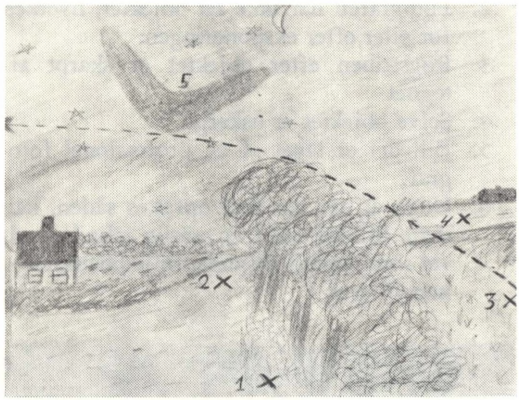

Numrene på skitsen henfører til følgende:

1. min position, da viberne begyndte at skrige.
2. min position, da genstanden fløj over mig.
3. græsmarken.
4. bivej.
5. genstanden set nedefra. Sammenlign størrelsen med fodermesterhuset i baggrunden.

– – –

En 28-årig stud. art. havde omkring den 13. oktober 1971 kl. ca. 23.15, på en parkeringsplads ved Høje Gladsaxe, denne observation.

Der fortælles om en lyd oppe fra luften, som vedkommende ikke havde hørt før. Han kiggede op og så en sort lysende genstand, (af udseende nærmest som en våd regnfrakke), flyve hen over himlen, fra vest mod øst. Genstanden var elipseformet.

Lyden var ikke som et fly's og havde heller ikke positionslys. Observatøren fortæller, at han genkendte lyden, da han senere så en kriminalfilm fra Sverige, på TV, hvori der forekom lyde fra V1 raketter.

– – –

KORT FATTET

Mrs. Irene Granchi, APRO's områdeforsker i Rio de Janeiro, Brasilien, var til stede ved APRO's symposium den 22. og 23. november 1971 *som observatør for kommissionen til undersøgelse af uidentificerede, flyvende objekter – et halvofficielt organ indenfor det brasilianske luftfartsministerium.*

J. B. fra Nylandsvej stod ved Frdb. godsbanegård og kiggede stjerner den 20/11 kl. 18.54 med sine to børn. Det var stjerneklart, frostvejr, og helt stille. De stod med nakken bagoverbøjet, og pludselig ser alle tre samtidig noget komme ind fra østlig retning. Objektet var lyst, og var nærmere betegnet 4 kugler i eet. Inden det forsvandt vippede objektet, ligesom et fly kipper med vingerne, hvorefter det forsvandt i vestlig retning.

– – –

J E. S., repræsentant fra Roskilde havde den 6/12 71 kl. 07.15 denne oplevelse:

Kom kørende ad vejen, der fører over sydmotorvejsbroen, med direkte østlig retning, og opdager da to lys på himlen, lige ret for, et stykke oppe på himlen. Jeg mente ikke, der kunne være tale om stjerner, da de to lys stod meget tæt, og da der ikke fandtes andre stjerner på den blegrøde himmel. Derfor iagttog jeg lysene, og så nu, at fra at stå i forskudt position bevægede de sig nu hen i lodret stilling (lige over hinanden) hvorefter de forsvandt.

– – –

En dame fra Amager havde den 8/12 71 en observation på Thingvalla Alle. Hun fortæller:

Jeg studerede stjernerne og fik øje på en lysende genstand, hvis afstand må siges at være i en højde, som når man ser et jetfly med hale efter sig. Genstanden var kuglerund og lyste stærkt. Min opmærksomhed blev vakt ved den vandrette flyveretning, som foregik i små ryk, hvorefter genstanden stod stille et kort øjeblik. Derefter fór den lige mod himlen og forsvandt i stjernevrimlen.

En genstand af samme format med samme lystyrke, så jeg for nogle år siden fra Artillerivej, om aftenen, Hvornår husker jeg ikke; men det så ud, som om det fløj vandret mellem to skyer. Lyset var meget stærkt, og genstanden var meget tydelig. Såvidt jeg husker, var det en sommeraften i 1957. Denne, min første observation, gjorde meget indtryk på mig, for ingen har kunnet forklare mig, hvad det var, udover, at det måtte være min fantasi. Det er det ikke, men hvad det var, ved jeg stadig ikke.

– – –

Den 11/12 var E. G. H. fra Nakskov ude at køre i bil med sin kone. Under kørslen så de begge et objekt, som E. G. H. refererer således:

Vi kom kørende i retn. mod Nakskov, da såvel min kone som jeg et øjeblik så objektet stige hurtigt op foran bilen. Vi så det begge i den øverste del af vindspejlet. Jeg opfattede det som noget rektangulært med en hale af gnister, mens min kone opfattede begge dele som noget gråt. Jeg standsede bilen og steg hurtigt ud men kunne intet se og høre, på trods af, at vejret var stille og det var stjerneklart. Jeg mener dog, at der i østlig retning var en lysende prik, der bevægede sig; men det kan have været en stjerne.

– – –

Den 12/12 71 havde fru M. N. fra Købelev ved Nakskov denne observation, som hun refererer til rapportcentralen.

Kl. ca. 18,00 skulle M. N. ud at hente æbler ind, hun kiggede op mellem havens træer og så der en stærkt lysende genstand. Hurtigt løb M. N. ind efter en kikkert og kaldte samtidig på de andre i huset. Da hun kom ud igen, havde genstanden fjernet sig noget væk i østlig retning. Fruen så nogle røde pletter efter genstanden, hvad et vidne også bekræfter at have set.

Genstanden blev ret hurtigt mindre. Den forsvandt i nord-nordøstlig retning i 30 graders højde som et rødt rundt objekt.

– – –

En mand fra Randers beretter om en observation, han havde den 22/12 71 kl. 21.26:

Jeg stod på min altan og studerede stjernetågen i Orion, da jeg fik øje på objektet. Jeg så det i Zenit, og det havde retning mod syd. Jeg troede først, at det var et stjerneskud, men objektet skiftede retning og zig-zaggede mod vest og nord for derefter at flyve lige ud. Så var jeg klar over, at der måtte være tale om et UFO!

Observatørens interesse er astronomi.

Fortsættes i næste nr. /EK

PLAG DERES LOKALE BIBLIOTEK!

Spørg – igen og igen – efter UFO-NYT og -bøger. (Det er også en måde at støtte UFO-sagen på).

UFOnauter

- denne gang især de små...

Af Brian C. Cannon

„Jeg tror, at ujordiske intelligenser overvåger Jorden og har besøgt os i årtusinder i deres flyvende tallerkener..." – Dr. Hermann Oberth, den kendte rumforsker og raketekspert.

Sent på eftermiddagen den 24. august 1967 kørte Ron Hydes på sin motorcykel i nærheden af Wodonga i det sydlige Australien. Det ene øjeblik var alt stille og roligt, men pludselig fandt Hydes sig selv indhyllet i et blålig-hvidt lys, der var så skærende, at det tvang ham til at trække ind til siden og standse. Svævende ca. 1,2 meter over jorden så han et mærkeligt skib, ikke ulig en amerikansk fodbold, 30 meter til venstre for sig. Den øverste del af konstruktionen var som højpoleret sølv og den underste var mørkegrå eller sort.

Da Hydes nærmede sig objektet fik han øje på to skikkelser, der stod nærved. Begge var omkring 1,5 meter høje og klædt i sølv-metalliske kedeldragter, og på hovedet havde de klare hjælme, „...nøjagtig som om nogen havde smækket en fiskebowle ned over hovedet på dem." Hydes blev opskræmt, da en af skikkelserne gik henimod ham og gav tegn til ham om at komme nærmere. Han fór i stedet hen til sin motorcykel, der stadig gik i tomgang, og jog afsted. Da Hydes i fuld fart kørte hen ad vejen, hørte han en summende lyd, og da han kiggede op, så han UFO'et 40-50 meter borte og 30 meter oppe i luften. Skibet passerede hurtigt motorcyklisten, og da Hydes forudså, at maskinen ville prøve at afskære ham, sagtnede han farten til 5-6 km/t. UFO'et svarede ved at hælde ned mod ham og skød derefter i en vinkel på 45 grader opad og forsvandt i løbet af sekunder. Hydes bemærkede, at objektet, da det bevægede sig foran ham ved forfølgelsen, var lyserødt, men da det fløj bort med et blændende glimt, blev det skinnende rødt.

Rapporter med ufonauter eller væsener som Ron Hydes' tilfælde, der blev grundigt undersøgt af Victorian UFO Research Society i Australien (1), er i høj grad en del af det komplicerede UFO-billede, og det burde ikke overraske nogen, at et stort antal UFO-rapporter (inden for de sidste 10 år) har omhandlet – om man vil – chaufførerne!

Vi ved, at vi på dette tidspunkt kun kan referere til UFO'er og ufonauter i rent akademisk forstand, men ud af diskussionerne kommer en række hypoteser, og heraf er en af dem ujordisk intelligens eller ETI-teorien. ETI-teorien og dens tilknytning til UFO'erne støttes kraftigt af en række videnskabsmænd verden over. Blandt disse er Dr. Oberth, som vi citerede i begyndelsen af denne artikel, Dr. James McDonald, meteorologisk autoritet og seniorfysiker ved universitetet i Arizona, og Dr. R. Leo Sprinkle, professor i psykologi ved universitetet i Wyoming. Sidstnævnte erklærede på det tredie landsmøde for amatørastronomer sidste år:

„...jeg går ind for den hypotese, at Jorden bliver overvåget af rumskibe, kontrolleret af repræsentanter for en fremmed civilisation eller civilisationer. Jeg tror, at rumskibshypotesen er den bedste hypotese på nuværende tidspunkt til

forklaring af den lange række beviser for UFO-fænomenet."

Det kriterium, der ligger til grund for ETI-UFO-teorien, hviler på det princip, at jordiske forklaringer simpelthen ikke kan dække et væsentligt antal observationer af objekter, der klart antyder intelligens og teknologi, der er vor overlegen. Dette taget i betragtning bliver det derfor mere sandsynligt, at ufonauterne er en uløselig del af et udforskningsprogram, udført af endnu ukendte civilisationer. Desværre foretrækker de fleste videnskabeligt indstillede UFO-forskere at styre klart udenom ufonaut-rapporterne, fordi de kun er et skridt fra „kontaktisme", doktrinen om fysisk kontakt mellem menneske og rummenneske. Selv Dr. McDonald indrømmer, at han foretrækker at „vige udenom" hændelser med UFO-væsener, skønt andre, som f. eks. Dr. Jaques Vallee, har brugt megen tid på dette emne.

Den canadiske tegner, Hal Crawford, har på basis af beskrivelserne i denne artikel skitseret denne „gennemsnits"-UFOnaut.

HUMANOIDERNE, et særnummer udsendt af Flying Saucer Review (2), indeholder et udmærket referencemateriale af Dr. Vallee, hvori han anfører 200 dokumenterede UFO-landingssager, der fandt sted i 1954. Selv om 200 landinger måske forekommer voldsomt, skynder Dr. Vallee sig dog at påpege, at hans analyse er begrænset til de efter hans mening mest betydningsfulde tilfælde. Og selv om man kun tager de udvalgte sager i betragtning i vort ufonautstudium, finder vi, at 66 indeholder beskrivelser af væsener i eller ved skibene.

Det er ved at undersøge disse rapporter, man bliver i stand til at erkende lighederne og de mønstre, der manifesterer sig ved ufonaut-fænomenet. Lad os sammenligne to landings-tilfælde, citeret af Dr. Vallee, med en sag, der fandt sted i Ohio 13 år senere:

Sag 111 (Vallee) – I Buorrasole ved Toulouse (Sydfrankrig) så M. Olivier (tidligere pilot), M. Perano og et tredie vidne en rødlig diskos ca. 4 meter i diameter med et lille væsen tæt ved. Dette individ var omkring 120 cm højt og havde dykkerdragt på: „Hans hoved var stort i forhold til resten af kroppen, og han havde to enorme øjne. Dragten var skinnende som glas." Fartøjet var omgivet af en gløden. Et af vidnerne kom så nær som 20 meter fra det, men blev lammet. Fartøjet fløj bort og kastede ham til jorden, da det meget hurtigt steg.

Sag 186 (Vallee) – I Isola (ved La Spezia i Norditalien) så en landmand et lysende, cigarformet fartøj lande i nærheden af sig, og han gemte sig. Fra maskinen kom tre dværge klædt i metalliske dykkerdragter, og de rettede opmærksomheden mod landmandens kaniner i bure, mens de talte sammen i et ukendt sprog. Da landmanden tænkte, de var i færd med at stjæle dyrene, listede han sig bort og kom tilbage med sin riffel, hvorefter han sigtede på dværgene. Så skete der to ting: Først klikkede riflen, og samtidig blev den så tung, at landmanden måtte give slip på den. Han mærkede også, at han ikke kunne bevæge sig eller tale, mens de ubudne gæster tog kaninerne og fløj bort med et lysende spor efter fartøjet.

Det sælsomme møde i Ohio blev undersøgt af Flying Saucer Investigating Committee i Akron, Ohio (3): Vidnet har bedt om at måtte være anonym, men hans navn og mundtlige vidneudsagn haves. Vidnet sluttede sin arbejdstid kl. 2 om natten den 28. marts 1967 og kørte på en vej ved Akron, der stadig var våd og glat efter en tordenbyge tidligt om morgenen. Da han kørte over en bakke, blev han opmærksom på et rødt lys i nærheden, og da manden

Akron, Ohio *Tegning: Hal Crawford*

kiggede til venstre, så han et stort kegleformet objekt, ca. 23–27 meter fra vejen.

Da han rullede bilruden ned, opdagede vidnet en lugt, han beskrev som noget, der mindede om „varmt messing". UFO'et, der svævede ca. 60 cm over jorden, var rundt regnet 7,6 m højt og 3,6 m bredt forneden. Pludselig bemærkede manden 4 eller 5 skikkelser, der fór frem og tilbage på vejen foran ham. Skikkelserne var 100 til 120 cm høje med korte, kraftige ben, lange arme og store hoveder. Hver af dem var omgivet af en orange gløden. Bilisten bremsede, men den glatte vej forhindrede ham i at standse, før han stødte sammen med en af de mærkelige skabninger. Instinktivt åbnede han døren for at se, hvad der var sket; men da han ikke vidste, hvad han ville blive stillet overfor, vendte han tilbage til vognen og forlod scenen. Friske skrammer og buler på kølergitteret og forlygterne viste, at den unge mand havde ramt noget, men man kunne intet bevis finde på objektets landingssted eller sammenstødet.

Ganske vist er der mange differencer i disse opsummerede rapporter, men disse differencer kunne tænkes at være resultat af forskellige vidners uensartede fortolkning af det, de havde set. Dette er den væsentligste grund til, at videnskabsmænd er langt mere interesserede i observationer med mange vidner, hvor de kan sammenligne og vurdere begivenhederne med mere end én observatør. På den anden side må man ved at se på nogle meget indlysende overensstemmelser i de fire tilfælde fra Frankrig, Italien, Australien og USA konkludere, at disse personer, så langt fra hinanden, højst sandsynligt beskrev parallelle situationer. Lunefulde usandheder ville ikke udvise sådanne ligheder selv efter lokal skala, og vi har med et verdensomspændende fænomen at gøre!

Endnu en beretning om ufonauter kommer fra byen Rinkerode i Tyskland. En filmoperatør, Herr Hoge, var på vej hjem om aftenen den 9. oktober 1954, da han så noget, han først troede var en flyvemaskine, der foretog en nødlanding. Ca. 75 meter fra vejen bemærkede Hoge et blåt lys, der udgik fra et cigarformet objekt på jorden. Under fartøjet stod fire skikkelser klædt i gummilignende kedeldragter, travlt beskæftiget med et eller andet arbejde. Skikkelserne var 1,2 meter høje og havde store overkroppe og hoveder.

Igen i Frankrig efterfulgte en intensiv undersøgelse en fascinerende rapport, der fandt sted ved Valensole den 1. juli 1965. Coral og Jim Lorenzen, medstiftere af Aerial Phenomena Research Organization (4), beskrev de nærmere omstændigheder ved dette tilfælde i deres bog Flying Saucer Occupants (Signet, The New American Library).

Maurice Masse arbejdede i sin lavendelmark tidligt om morgenen, da han hørte en høj-(frekvent), fløjtende lyd. Da han rundede en

UFO-efterforskning

Kunne De tænke Dem at være med i arbejdet i SUFOI's efterforskningsafdeling?
Vi mangler medarbejdere, som kan være behjælpelig med oversættelser fra engelsk til dansk.

Henvendelse:

Ole Henningsen,
Tilegade 16, 4900 Nakskov

Efterlysning af bog

Desmond Leslie & George Adamski: Flyvende tallerkener er landet.

København 1954. – God pris gives.

Ole Henningsen,
Tilegade 16, 4900 Nakskov

Næste nummer

2. del af „Flight 117"-beretningen har af pladsmæssige årsager måttet udskydes til næste nummer. Det samme gælder den detaljerede gennemgang – med fotos – af efterårets store UFO-aktivitet over Jugoslavien.

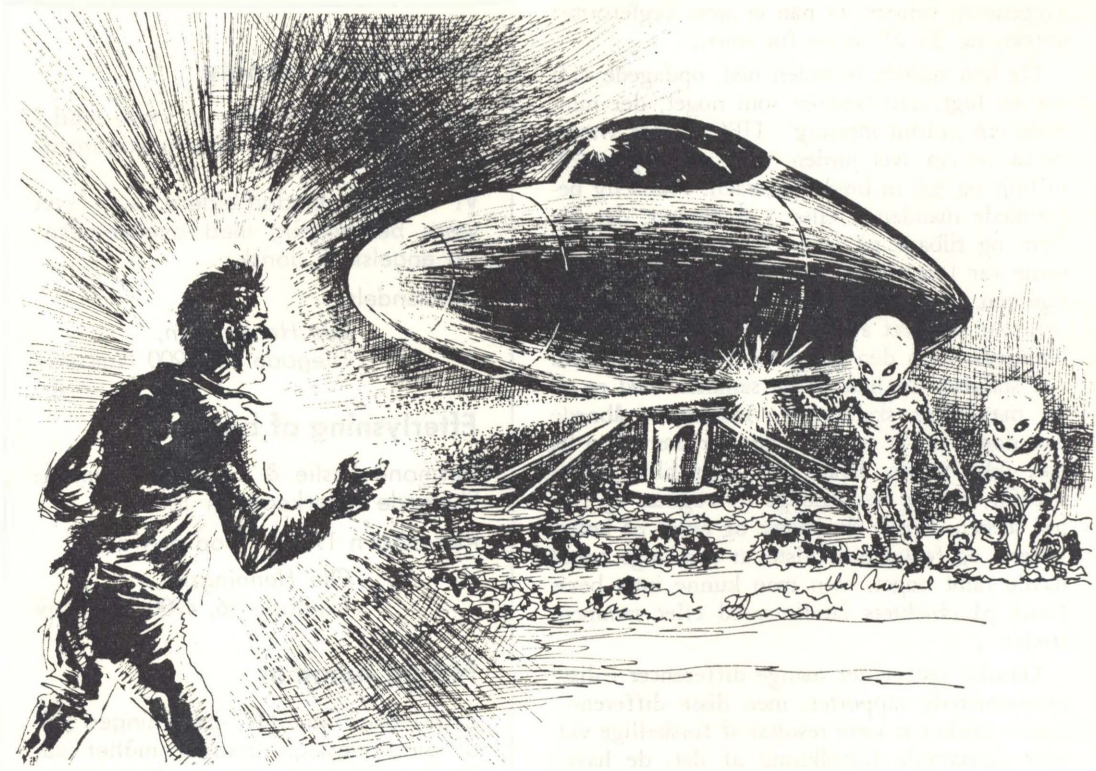

Valensole-landingen *Tegning: Hal Crawford*

dynge sten, så han et fodboldformet fartøj hvile på seks „ben" på marken. Masse gik hen imod objektet og bemærkede pludselig to væsener, der tilsyneladende undersøgte en af lavendelplanterne. Da Masse var ca. 7½–10 meter fra de besøgende, rettede en af dem et rør mod ham, hvilket straks lammede landmanden. Masse var ved fuld bevidsthed om, hvad der skete, og han beskrev senere de to skabninger, der invaderede hans mark. De var „små mænd", ca. på størrelse med otteårs børn, klædt i kedeldragter. De havde enorme hoveder, og deres hud var hvid og glat. De lyde, de to gav fra sig, var uforståelige, og ifølge Masse kom de ikke fra deres læbeløse munde. Øjeblikke senere gik de to atter ind i deres skib og fløj hurtigt bort i en vinkel på 45 grader.

Ufonaut-rapporterne fra Miss Doreen Kendall, sygeplejerske ved Cowichan District Hospital, og Fred Yoos fra Olds, Alberta, er blot yderligere bevis for UFO-ETI ideen. Miss Kendall havde været på tjeneste den 1. januar 1970, da hun så et enormt, sølvfarvet UFO gennem et vindue i en af hospitalsstuerne kl. 5 om morgenen. Det bowleformede objekt havde en gennemsigtig kuppel øverst, gennem hvilken sygeplejersken så to skikkelser, klædt i tætsluttende dragter. En af ufonauterne synes optaget af at passe fartøjets kontrolapparater, mens den anden betragtede Miss Kendall. Efter at have kredset langsomt i retning modsat urets i nogle få øjeblikke, fløj UFO'et bort fra hospitalet og forsvandt i det fjerne. Mrs. Frieda Wilson, en sygeplejerske, der arbejdede sammen med Miss Kendall, kom i tide til at se objektet svæve udenfor børneafdelingen, lige før det drog af.

Fred Yoos udførte vagttjeneste den 1. juli 1969, da en 6 meter lang, ellipseformet maski-

ne landede mindre end 15 meter borte. Gennem åbninger i siden på det mærkelige objekt opdagede Yoos to skikkelser, der bevægede sig. Tilsyneladende bemærkede de besøgende også Yoos, for de standsede pludselig deres aktivitet for at betragte den forbløffede mand. Så pludseligt som det var kommet, steg fartøjet hurtigt til vejrs og forsvandt. Yoos sagde senere, at det grøntfarvede UFO var ca. 4,3 til 4,9 meter bredt på midten og omkring 3 meter højt.

Beretningerne om disse observationer kan sammenlignes med de følgende rapporter, som fandt sted tusinder af miles fra hinanden. Mrs. Eileen Moreland, en gårdmandskone fra Blenheim på New Zealands sydø, var stået tidligt op en morgen i den sidste halvdel af 1968 for at passe sine køer. En tåge hang over indhegningen, da hun skulle i gang med sit arbejde. Uventet kom to grønne lys til syne gennem tågen. Mrs. Moreland troede først, det var Månen hun så under udsædvanlige atmosfæriske betingelser, men da „lysene" så ud til at komme nærmere, fik kvinden øje på en form bag dem. Snart var det tallerkenformede objekt kun 4½ meter over den forskrækkede Mrs. Moreland, og hun løb hen for at søge ly under nogle fyrretræer, ca. 35–40 meter borte.

Fartøjet var „rundt og klodset med to rækker jetudstødninger kraftigt lysende fra en central ring", huskede kvinden. Gennem en kuppel anbragt øverst på UFO'et, så hun to væsener i færd med at betjene den nu svævende maskine. Begge var klædt i skinnende metalliske dragter og da en af skikkelserne gik omkring var Mrs. Moreland helt sikker på, at hun så en „person". Da hun så frem fra træernes dække, hældede UFO'et mod hende og fór pludselig bort som et lyn i tågen med en høj-(frekvent), skrigende lyd.

Ni år tidligere, en af de sidste dage i oktober 1959, var et strømsvigt indledningen til en bemærkelsesværdig ufonaut-observation i Marianneland, Sverige (4) (Se UFO-NYT nr. 5, 1969). Gideon Johansson, overmontør, ledte efter årsagen til en fejl i el-forsyningen på sin arbejdsplads, da han så noget, der lignede et fly i vanskeligheder. Men det nedadgående hvide lys standsede midt i luften – noget et faldende fly ikke kunne tænkes at gøre. Langsomt faldt UFO'et til det var et par meter over gaden, og da det nærmede sig Johansson, opdagede han, at det strålende, hvide lys, som først fangede hans opmærksomhed, syntes at være en kabine ovenpå en meget større form.

I de næste to minutter betragtede Johansson UFO'et så tæt på, som nogen ville bryde sig om. Gennem den glaslignende kabine så elektrikeren to væsener, der havde travlt med noget, Johansson ikke kunne se. Deres ansigter var kalkhvide, og de havde aflange hoveder uden antydning af hår. Begge skikkelser var klædt i hvidt og sad i en slags stumpvinklede, strømlinede sæder.

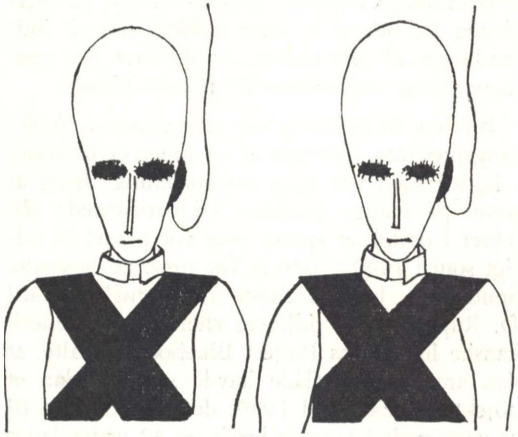

Johansson mente, at væsenerne var mindre end et normalt menneske. „Disse hvidklædte mænd var på størrelse med 14-årige," sagde han. Mens han betragtede en af ufonauterne, der stirrede på ham, gik lyset i kabinen pludseligt ud. Lufttrykket fra fartøjet, da det fløj bort, fik Johanssons bukseben til at flagre, og elektrikeren var på dette tidspunkt meget ophidset. Mens nogle få andre så det samme lys, så ingen andre skibet så tæt på. Der var ingen forklaring på observationen, eller på det mystiske strømsvigt forud for UFO'ets tilsynekomst.

Alle disse sager i forening med den øvrige strøm af beretninger peger mod den realitet, at „nogen deroppe virkelig holder øje med os", Som så meget i hele fænomenets tvetydige na-

tur står disse ufonauters hensigt ikke klart for os, men det ser ud til kun at dreje sig om rekognoscering. Free-lance skribenten Otto Binder (5) udpeger ret dramatisk UFO'erne og deres besætningers handlinger som nøje svarende til NASA's ventede bemandede undersøgelser af Mars og andre planeter, fra forskning fra sonder i kredsløb til hemmelige opdagelsesture på overfladen, hvis intelligent liv findes.

Disse væseners handlinger eller opførsel viser en venlig, men uinteresseret holdning til indbyggerne på vor egen planet. Bortset fra nogle få isolerede tilfælde med vold og påståede kontakter, synes disse væsener på nuværende tidspunkt tilfredse med at observere vore livsforhold på afstand, og deres arbejde på overfladen ser ud til at være indskrænket til indsamlingen af jord-prøver, en aktivitet, der gentagne gange rapporteres af ufonaut-vidner.

Binders formodning om et regulært udforskningsprogram, foretaget af en anden civilisation, i lighed med vor egen rumforskning, synes at passe på mange punkter. Uidentificerede objekter i omløb er sporet over vor planet så tidligt som i 1949 – otte år før russerne opsendte Sputnik 1, Jordens første rumfartøj! Edward D. Ruppelt (6), tidligere chef for det amerikanske luftvåbens Project Bluebook, udtalte, at den amerikanske flåde havde sporet sådan et objekt den 24. april 1949; det blev bedømt til at være godt 12 meter bredt og 30 meter langt og at bevæge sig med en hastighed af 40.000 km/t. ca. 90 km over Jordens overflade. Sølvellipsen fulgtes i 60 sekunder ved hjælp af en theodolit med 25 ganges forstørrelse.

Antallet af ukendte fremmede satellitter er utvivlsomt en velvogtet hemmelighed, men myndighederne har, som Ruppelt gjorde det, indrømmet, at noget sådant eksisterer. Universitetet i Colorado har bekræftet, at amerikanske astronauter ved deres kredsløb om Jorden har observeret objekter, der ikke kunne identificeres. (Dette skete dog først i 2. omgang – da det blev påvist, at de i rapporten anførte „naturlige" forklaringer ikke kunne holde. SUFOI).

Rent statistisk ved vi ikke, hvor mange tilfælde, der findes, hvor ufonauter er omtalt, men Dr. Vallees samling på 200 rapporter, der udviser en procentdel på $33^1/_3$, skulle fastslå, at denne forskningsvej kan tænkes at rumme frugtbare resultater for en løsning af UFO-mysteriet. Det mest bemærkelsesværdige bevismateriale i relation til denne tanke kommer fra Boainai, New Guinea, hvor 38 mennesker, deriblandt en anglikansk missionær, så en tallerken komme ned fra aftenhimlen den 26. juni 1959, svæve over dem, og en af passagererne kom frem for at se ned over den forbløffede gruppe. (Se også beskrivelsen i UFO-ORIENTERING side 30–36.)

Ifølge rapporterne beskrev pastor William B. Gill fartøjet som 9 til 12 meter i diameter med en kuppel foroven, der var 3 meter høj og omkring 6 meter i tværsnit. Fra bunden af skibet

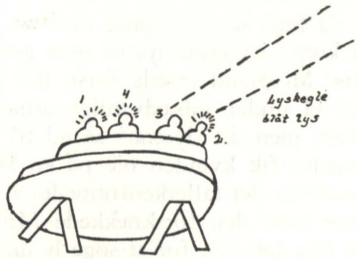

stak fire „ben" ud. Gill mindedes (7): „Kl. 6,55 om aftenen bad jeg Eric (Eric var en af lærerne) kalde alle sammen, og mens Eric var væk, så vi en person eller en genstand bevæge sig på toppen (et dæk på overbygningen). Så var der tre mænd, der bevægede sig, og de lyste alle og foretog sig noget på dækket. Disse væsener kom frem med mellemrum i de næste to timer."

Gill beskrev disse væseners manøvrer og erklærede, at de svarede på gruppens vinken ved at vinke tilbage fra fartøjet. En af eleverne rettede strålen fra sin lommelgte mod objektet, og et øjeblik så det ud til, at fartøjet ville lande.

Den næste aften så en sygeplejerske ved stationen det samme UFO (eller et lignende), og Gill og eleverne så igen skikkelserne bevæge sig omkring på dækket, da objektet fløj forbi. Præsten var efter dette andet møde overbevist om, at skikkelserne repræsenterede en eller anden form for intelligent liv.

Uden tvivl findes der lignende observationer, langt mere talrige end her beskrevet, som der intet fortælles om, og det vil ikke være uventet. En isoleret rapport af denne slags tages de fleste steder ikke alvorligt, men rapporterne fra Miss Kendall, pastor William Gill, Gideon Johansson og andre eksisterer i hvert fald. De repræsenterer en indviklet del af emnet, som i sig selv er vanskelig at fatte. Ikke desto mindre er der et mønster i både UFO- og ufonautobservationerne – et mønster, der, hvis det udforskes, eventuelt kan føre os til en kontakt med nabocivilisationer, og det meget før vi tror.

Referencer:

(1) Australian Flying Saucer Review, P. O. Box 43, Moorabbin, Victoria 3189, Australien.

(2) Flying Saucer Review, 49a Kings Grove, London, S.E. 15, England.

(3) Flying Saucer Investigation Committee, P. O. Drawer G, Akron, Ohio 44305.

(4) Aerial Phenomena Research Organization, 3910 E, Kleindale Road, Tucson, Arizona 85716.

(5) What We Really Know About Flying Saucers; Binder, O. (Fawcett Publications, Inc. Greenwich, Conn., 1967).

(6) Report On Unidentified Flying Objects; Ruppelt, E. J.; (Ace Books, Inc., New York, N.Y. 1956).

(7) UFO (L.P. Recording), UFOs Anonymous, 2148 McKid Cr., N.E., Calgary 62, Alta.

Canadian UFO Report nr. 2.2., 71. /BK.

Tre sælsomme nye tilfælde

Den brasilianske presse satte de påståede detaljer i to „kidnapningssager" med UFO-tilknytning stort op sidst i september 1971. Områdeforsker Mrs. Irene Granchi sendte oversættelser af disse avisudklip, men ved nærmere efterforskning af hændelserne fandt hun ud af, at de oprindelige avisartikler var i høj grad fejlagtige, lige til stavningen af navnet på en af hovedpersonerne. Vi bemærker dette, da vi mener, man af og til bør mindes om, at avisartikler ofte har tilbøjelighed til at fordreje fakta.

Mens dette skrives, tages skridt til at få en af hovedpersonerne i disse sager, Mr. Paolo Caetano Silveira, til Rio de Janeiro til forhør under hypnose. Hvis flere detaljer fremkommer på denne måde, vil de blive bragt i et senere nummer.

Følgende detaljer samledes af Mrs. Granchi i et personligt interview med Dr. Munir Bussade, en læge fra Itaperuna, som var sammen med Mr. Silveira inden der var gået to timer efter hans oplevelse. Følgende er, hvad vi har at berette:

Ved 17-tiden onsdag den 22. september kørte den 27-årige Paolo Caetano Silveira, en skrivemaskinemekaniker fra Itaperuna i staten Rio de Janeiro, hjem fra Tombos, da han bemærkede et lys, som syntes at følge efter hans vogn (en gammel Vemaguete). Han standsede ved en politistation, hvor han rapporterede observationen. Politiet var ikke særlig interesseret i at undersøge sagen, men foreslog, at han blev der om natten og fortsatte sin rejse næste morgen. Silveira var imidlertid ivrig efter at komme hjem til sin familie, så han fortsatte.

Kl. 19,40, på et sted nær Itaperuna ved navn Serraria, så han lyset (eller et lignende) igen. Det standsede foran hans vogn, og den blålige udstråling blev hvid. Hans vogn gik langsomt i stå.

Nu blev to klare stråler rettet mod ham og de to vogndøre sprang op uden at han rørte dem.

Silveira fortalte, at de to lyskegler trak ham ud af vognen mod det store lys. Han blev da opmærksom på tre menneskelignende genstande, ca. 50 cm høje, som var på vej hen imod ham. (Silveira omtaler ikke en eneste gang disse genstande som væsener). De bevægede sig mekanisk med „armene" i rette vinkler ud fra „kroppene".

Genstandene rørte ikke Silveira – det var snarere lyskeglen, der drog ham mod det store lys; hans ben var følelsesløse. Han så ikke formen af det store lys på grund af dets kraftige udstråling.

Da han var kommet indenfor i UFO'et, fortæller Silveira, så han tre væsener, alle ens klædt i blå „flyverdragter" med en glat hovedbeklædning, som mindede ham om romerske hjælme. Hænderne og ansigterne var grå, men han kunne ikke skelne nogen træk. Hans sagde, hænderne forekom ham gennemsigtige.

Mens han var i UFO'et, bemærkede Silveira, at væsenerne gik rundt om ham og talte sammen, men han kunne ikke forstå dem. En lyd som fra en turbine hørtes hele tiden, mens han var om bord i objektet.

Det næste han erindrede, var at han lå på jorden nogle meter fra sin vogn, og Dr. Cirley Coutinho Crespo talte til ham. Dr. Crespo sendte bud efter hjælp, og Silveira kørtes til Itaperuna, hvor Dr. Bussade tog sig af ham.

Dr. Bussade, som er Silveiras læge og kender ham personligt, bemærkede følgende: Silveira var meget ophidset, men hans blodtryk var normalt; hans ansigt var meget rødt; hans øjne var blodskudte og han havde rifter på hænder og arme op til albuerne. Hans tøj var revet i stykker og snavset, øjensynligt fordi han var blevet slæbt hen over jorden. Dr. Bussade forsikrer os, at Silveira *ikke* havde drukket.

Silveiras beskrivelse tyder på, at han kan have været i en søvngængeragtig tilstand, for noget af det han husker er usammenhængende og ikke helt klart, f. eks.:

UFO'et var meget stort og hvidt indeni, sagde han. Der var omkring 6 „væsener" indeni, „der var en masse små ansigter" allevegne, sagde han. De var ca. 50 cm høje. Han bemærkede nogle „knapper" inde i rumskibet, sagde han, men forbandt dem ikke med f. eks. et instrumentbræt.

Siden sin oplevelse har Silveira klaget over appetitløshed og svien i øjnene. Hans armbåndsur, som normalt taber ca. fire minutter på en uge, gik 15 minutter for langsomt, da han blev undersøgt af Dr. Bussade på SAMDU førstehjælpsklinikken i Itaperuna.

Vort andet tilfælde vedrører Benedito Miranda, 24 år og lastbilchauffør fra Cataguazes. Efter Mirandas opgivelse var han lørdag morgen ved 2-tiden den 25. september på vej hjem til Cataguazes fra Itaperuna og krydsede broen over Carangolafloden, da han blev trukket ud af vognen af en lyskegle og blev holdt svævende 50 til 100 m over jorden. Hans ben var følelsesløse, sagde han, og han følte det som om han stod på en slags platform. Han svævede i luften, sagde han, og prøvede at råbe om hjælp, men hans stemme svigtede.

Derefter sås en vogn på vej mod dem, og Miranda blev nænsomt sat ned på jorden igen. Han var uskadt, gik ind i sin lastbil og kørte hjem.

Så vidt vi ved på dette tidspunkt, var Silveiras oplevelse endnu ikke offentliggjort, da Mirandas kom frem, og det er ikke sandsynligt, Miranda kendte noget til den.

Imidlertid tilbagekaldte Miranda sin rapport kort efter at have afgivet den og han har siden været forsvundet. Hans søster er meget urolig for ham og har ikke været i stand til at finde ud af, hvor han opholder sig.

Ovennævnte oplysninger kan anses for at være nogenlunde korrekte. Men det følgende er taget fra et avisudklip og er nu ved at blive undersøgt:

Aziz Cury jr., ejer af en benzintank i Anapolis, hævder, at han på hjemvejen fra Brazilia kl. 01,40 søndag den 3. oktober sammen med sin kone Marina, observerede en uhyre lyskugle, som havde en mærkelig virkning på hans vogn.

Cury sagde, at de nærmede sig Anapolis, da han bemærkede, at bilmotoren sagde en underlig lyd, og derefter sattes farten op til ca. 160

km i timen uden hans hjælp. Samtidig, fortalte han, passerede lyskuglen dem ca. 300 meter foran vognen. Lyset, som var formet nogenlunde som en meksikansk sombrero (hat) og som var lydløst, krydsede gentagne gange vejen foran ham, og hver gang den gjorde det, satte hans vogn farten op.

Da Cury nåede en landevejspatruljestation, hvor han rapporterede hændelsen, var objektet forsvundet. Cury anses for at være ærlig og troværdig og har et godt omdømme. Han fortalte journalisterne, at han ikke mere har i sinde at køre om natten, fordi „ingen ser UFO-er om dagen". Da han beskrev oplevelsen, viste Cury mærkbar nervøsitet og skælven.

Redaktøren vil gerne henlede læsernes opmærksomhed på, at „små væsener" af størrelse og udseende lig dem i Silveira hændelsen tidligere er set i forbindelse med UFO'er.

The APRO Bulletin, sept.-okt. 71. /BK.

UFO'ER OG DYR

Vaucluse, New South Wales, Australien (19. juli 1965, kl. 21,30).

Teknisk tegner Dennis Crowe rapporterede, at han så en metallisk diskosformet maskine stå på stranden, og at han gik så nær hen til den som 15–18 m, før den fløj afsted. Han sagde: „Mit eneste selskab var ca. 10 hunde. Mens objektet stod stille, gøede de alle højt af det. Efter at det var fløjet afsted, var de alle mærkeligt stille."

NICAP, The UFO Investigator, aug.-sept. 1965. /BS.

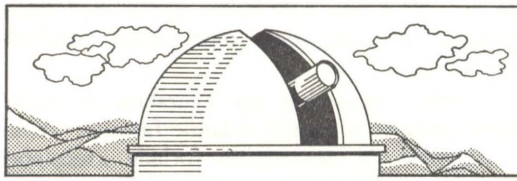

Videnskab - Rumfart

Sovjets Venus-sonde - en teknisk bedrift med forhindringer

Den ubemandede rumsonde Venera 7, som efter flere måneders rejse nåede frem til Venus, „overlevede" turen ned gennem den mørke, venusianske atmosfære og virkede fortsat efter landingen. Dens radiosignaler bragte de første videnskabelige data til Jorden fra overfladen af denne planet.

Venera 7 landede på planetens overflade den 14. december 1970 og udsendte oplysninger om de omgivende temperaturer i 23 minutter, meddelte sovjetiske videnskabsmænd.

Adskillige ugers forsinkelse i bekendtgørelsen blev af amerikanske videnskabsmænd tilskrevet den mulige vanskeliged ved at bekræfte de yderst svage signaler, man modtog fra rumfartøjet.

En delvis fejlslagning af missionen – en trykmåler fungerede ikke gennem sidste del af nedturen – kan også have været årsag til den sene meddelelse.

Russerne sluttede, at rumskibet var landet på en fast overflade, fra data der viste, at kl. 5:34:10 a. m. GMT den 14. december, skete der en forandring i Venus 7's signalfrekvensskift præcis svarende til hastigheden af det beregnede landingssted i forhold til Jorden.

Under nedturen gennem den tætte venusianske atmosfære udsendte rumfartøjet oplysninger, der viste en gradvis stigning i de omgivende temperaturer. Fra det øjeblik frekvensskiftet registreredes, forblev temperatursignalerne konstante.

Venera 7 fungerede i 23 minutter på Venus' ugæstfri overflade og bekræftede de data, tidligere amerikanske og sovjetiske sonder havde givet formodning om: At overfladetemperaturen var omkring 500 graders C, og at det atmosfæriske tryk var omkring 90 gange så højt som Jordens ved havoverfladen. Så forstummede Venera, formodentlig på grund af den intense varme. At fartøjet virkede så længe, som det gjorde, var et vidnesbyrd om den stadigt større forfinelse i det sovjetiske rumprogram. Venera 7 var den 17. russiske mission til Venus. (Kun fire amerikanske ubemandede opsendelser, alle forbiflyvninger, har haft Venus som mål). Skønt de tre sidste sonder nåede målet, udfoldede faldskærme og udsendte data efter at være gået ind i planetens atmosfære, nåede ingen af dem overfladen i virksom tilstand; de enten knustes eller overophedes på vej ned gennem den tætte, hede atmosfære.

Apparatet til måling af trykket svigtede under nedturen, men videnskabsmænd sluttede fra en matematisk model af Venus' atmosfære, som de udviklede tidligere, at der er mellem 75 og 105 jordatmosfærer ved overfladen.

Ifølge sovjetiske videnskabsmænd var Venus 7's hovedformål at lande blødt på planetens overflade og at måle temperaturen og trykket dér og under den sidste fase af nedturen. Et underordnet mål var at foretage måling af de kosmiske stråler under turen fra Jorden.

Data om kosmisk stråling, som blev sendt til Jorden fra sonden, mens den var på vej til Venus, er blevet sammenlignet med lignende oplysninger fra Lunokhod 1 (den rusiske månebil).

De sovjetiske videnskabsmænd siger, at der er meget fin overensstemmelse mellem de to sæt data.

Vigtige ændringer af Venus-rumskibets instrumentering og faldskærmsystem øgede vægten ca. 100 kg, sammenlignet med Venus 5 og 6. Derved blev instrumenterne i stand til at måle temperaturer mellem 75 og 600 grader C og også tryk mellem 0,5 og 150 atmosfærer.

Andre forandringer var foretaget i trykafskærmningen og faldskærmen. Landingskapslen kunne nu modstå tryk så høje som 180 atmosfærer og temperaturer på indtil 590 grader C. Faldskærmen var ændret, så den kunne modstå lignende temperaturer. Totalvægten blev opgivet til 1165 kg.

Foruden at muliggøre en heldig landing tillod ændringen også rumfartøjet at passere gennem det øvre lag af den venusianske atmosfære langt hurtigere end dets forgængere. Dette menes at være grunden til den relativt korte, 32-minutters kommunikationstid, der rapporteredes ved *nedturen* gennem atmosfæren. Kommunikationstiden på dette stadium varede ved tidligere Venus-flyvninger op til 90 min.

Signalstyrken fra overfladen blev opgivet til en hundredel af styrken under nedturen.

Fungerede NASA administrator George Low roste Veneras mission som „en betydningsfuld bedrift", hvad man også må sige, det var. Sovjet har sjovt nok haft større succes med deres planetudforskning end med deres måneudforskning.

Venus 7 opsendtes fra Tyuratam og skulle have været én af et par sådanne fartøjer. Venus 8 svigtede da den skulle forlade kredsløbet den 22. august og blev omdøbt til Cosmos 359. Den brændte op i Jordens atmosfære den 6. november 1970.

ej/BK.

Netop nu - på vej mod Jupiter!

– og videre uden for vort solsystem

Verdens hidtil hurtigste rumflyvning tog sin begyndelse i marts, da Pioneer F rumfartøjet startede på sin uendelige rejse, hvor den først og fremmest skal passere planeten Jupiter.

Det 270 kg tunge rumskib blev opsendt fra Cape Kennedy af en Atlas-Centaur raket. Ved udbrændingen af det tredie trin havde det opnået en hastighed af mere end 51.000 km/t, det hurtigste, et menneskeskabt objekt har opnået i rummet. Til sammenligning flyver en

Apollo rumkapsel ved en typisk månemission maksimum 39.000 km/t.

Pioneer F, det første af to rumfartøjer, der efter planen skal flyve forbi Jupiter, vil også blive det første rumskib i historien, der vil gå uden for vort solsystem.

Efter at have afsluttet en fire dages passage, vil rumfartøjet fortsætte ud i det ydre rum.

En anden Jupiter-sonde, Pioneer G, vil efter planen blive opsendt i april 1973.

På vej til Jupiter vil Pioneer passere Mars' bane og astroidebæltet, hvor det vil opmåle brintatomer, heliumatomer og andre grundstoffer i det interplanetare rum.

Når Pioneer går forbi Jupiter i en fart, der nu er steget til 125.000 km/t, vil den tilbagesende data om skyerne, der omgiver planeten, om en enorm rød plet, der ser ud til at bevæge sig hen over planetens forside, når den ses fra Jorden, og om planetens 12 måner, hvoraf 3 er større end Jordens.

Når den nærmer sig Jupiter, vil Pioneersondens bane blive „krummet" af planetens gravitationsfelt, og den vil passere i en afstand af 140.000 km fra overfladen.

På grund af centrifugalvirkningen vil Jupiters tyngdekraft og banehastighed have sat rumkapslens fart op til den hastighed, der skal til for at undslippe solsystemet.

Skønt Pioneers formål er at foretage målinger af Jupiter, er det muligt, man vil kunne indhente nogle „bonusoplysninger" efter at have forladt planeten.

De mest interessante eksperimentelle spørgsmål efter Jupiter vil være: Hvor stor er mængden af galaktiske kosmiske stråler, og hvorledes er fordelingen af neutral brint, ikke-solvinds plasma og interstellar brint og helium? Hvad fortæller dette om det interstellare rum udenfor grænsen for heliosfæren (solens atmosfære)? Ligeledes vil søgen efter selve heliosfærens grænse være af interesse, „der, hvor solvinden ikke mere blæser", og det interstellare rum begynder. Efter beregninger ligger det et sted mellem 300 millioner og 16 milliarder km fra solen. Disse tal viser, hvor usikker man er.

Under denne periode efter mødet med Jupiter, vil kommunikationsafstanden blive stadig længere. Indkommende signaler vil næsten ikke blive til at opfatte, og den nødvendige tid til at lede rumfartøjet og få et svar vil forlænges til timer.

Kun med de mest intensive anstrengelser fra Deep Space Network's side vil det lykkes at kommunikere med rumkapslen på dens vej langt hinsides noget område, der tidligere er udforsket direkte af mennesket og dets maskiner.

Rumfartøjet vil krydse Saturns bane ca. 1,5 milliarder km fra solen omkring fem år efter opsendelsen og vil krydse Uranus' bane ca. 2,9 milliarder km fra solen otte år efter opsendelsen — men kommunikation vil ikke være mulig på denne store afstand.

Undervejs vil Pioneer passere asteroiderne

Asteroiderne går omkring solen i elliptiske baner som små planeter. Asteroidebæltet ligger mellem Mars' og Jupiters bane med afstand fra solen på mellem 270 og 555 millioner km.

Bæltet dækker omtrentligt et område på 280 km's bredde, der kredser om solen og strækker sig ca. 40 millioner km over og under planet for Jordens bane.

Ved Pioneers passage gennem asteroidebæltet vil man for første gang kunne udforske, hvor nær asteroiderne er hinanden, da de er for små til at ses i teleskop, og også klippestykker og støv i bæltet vil blive undersøgt. Dette vil være af videnskabelig interesse, men er endnu vigtigere for rumforskningen. Da bæltet er for bredt til at komme over eller under, må alle ture til de ydre planeter gå gennem det. Altså vil vurderingen af bæltets risiko for fremtidige rumfartøjer ved enhver rumflyvning komme i første række.

Man mener, der i bæltet findes nok materiale til at danne en planet med en størrelse at ca. 1/1000 af Jordens.

Hvad er vor viden om Jupiter?
Skyer, strømme og synlige fænomener

Det, der gennem teleskop ses på Jupiters oplyste halvkugle, (kun den ene side kan ses fra Jorden) er næsten helt sikkert udsigten over toppen af gigantiske områder med optårnede, mangefarvede skyer.

På grund af rotationen er planeten overalt stribet parallelt med ækvator, med store, mørke regioner ved begge poler. Som regel er der mellem de to polaregne fem permanente, lyse, laksefarvede striber, kaldet zoner, og fire mørkere, skifergrå striber, kaldet bælter – f. eks. det sydækvatoriale bælte. Planeten som helhed skifter farve periodisk, muligvis som følge af solens aktivitetscykler hvert 11. år.

Den store, røde plet på den sydlige halvkugle er hyppigt højrød, og er siden 1665 forsvundet fuldstændig flere gange. Den synes at blive lysere og mørkere med 30 års mellemrum.

Forskerne er enige om, at zonernes kolde toppe sandsynligvis for største delen består af ammoniakdampe og -krystaller, og de grå polaregne må være fortættet metan. De lyse skyzoner skifter farve fra gult og sart guld til rødt og bronze. Skyerne i bælterne går fra gråt til blågråt.

Foruden bælter og zoner ses mange mindre træk – streger, totter, buer, løkker, pletter, buler og prikker. De fleste er flere tusind kilometer store.

Cirkulation af disse skydannelser er set ved flere observationer. Den store ækvatoriale strøm (ækvatorialzonen), 20 grader bred, fejer rundt om planeten 410 km/t hurtigere end skyregionerne på begge sider af den, og den ligner atmosfæriske jetstrømme på Jorden. Den sydtropiske cirkulerende strøm er et velkendt træk, og det er en strøm af skyer, der fejer helt rundt om den store, røde plet.

Ved Jupiters tyngdekraft er det atmosfæriske tryk på toppen af skyerne udregnet til at være ti gange så stort som en atmosfæres tryk på Jorden.

Den gennemsigtige atmosfære over skyerne kan undersøges med spektroskop og i polariseret lys. Man mener, den er mindst 60 km tyk.

Forskerne har, efter at have observeret skytoppene i teleskop, foreslået, at det almindelige cirkulationsmønster i Jupiters atmosfære ligner Jordens, med cirkulationszoner svarende til Jordens ækvatoriale, tropiske, subtropiske, tempererede, subpolare og polare regioner. Imidlertid begynder Jupiters polaregne (set fra et atmosfærisk cirkulations-standpunkt) ca. ved 26. breddegrad fra ækvator, i stedet for ved 60 grader som på Jorden.

Magnetiske felter og strålingsbælter

Blandt de ni planeter har, så vidt vides, kun Jupiter og Jorden magnetiske felter.

Jupiters kraftige magnetiske felt kan holde flere partikler fra solvinden fanget end Jordens felt, og det kan forhøje partikelenergierne. Som resultat heraf kunne partikelkoncentrationerne og energierne tænkes at være op til en million gange højere end i Jordens strålingsbælter.

Radiosignaler fra Jupiter

Jorden modtager mere radiostøj fra Jupiter end fra nogen anden kilde, med undtagelse af Solen.

Temperatur

Gennemsnitstemperaturen på toppen af Jupiters skyer menes at være ca. ÷ 145 grader C, baseret på mange observationer af Jupiters infrarøde stråling. Men nylige stellare formørkelsesstudier tyder på, at meget af den spredte ydre atmosfære har næsten stuetemperatur, og at det øverste lag er ca. 20 grader C. Kun omkring 1/27 af den solvarme, Jorden modtager, når ud til Jupiter. Nylige infrarøde målinger taget fra flyvemaskiner i stor højde viser, at den gigantiske planet udstråler ca. 2,5 til tre gange mere energi, end den øjensynligt modtager fra Solen. Spørgsmålet er, hvor kilden til denne energi skal findes. Skyggerne på planeten fra Jupiters måner synes at have højere temperatur end de omgivende solbeskinnede områder.

Jupiters ubekendte faktorer

Videnskaben er nogenlunde sikker på de fleste af de nævnte fænomener og observationer, skønt det vil være af vigtighed at kontrollere dem på nært hold med Pioneer F. De har kun få forklaringer til disse observerede fænomener, og de ved kun meget lidt om andre aspekter ved planeten. Hvad findes gemt under det tunge skydække på Jupiter? Hvor intense er strålingsbælterne? De fleste af svarerne er videnskabelige gætterier eller almene tilnærmelser.

Liv

Måske er den interessanteste ubekendte faktor muligheden for eksistensen af liv i Jupiters atmosfære.

Beregninger over dybden af Jupiters atmosfære under skylaget varierer fra 100 til 6.000 km. Sammensætningen og vekselvirkningen af gasserne, der udgør atmosfæren, er ukendt. Hvis atmosfæren er dyb, må den også være tæt. Ved en beregning med en atmosfæredybde på 4.200 km vil trykket på Jupiters „overflade" være 200.000 gange Jordens atmosfæriske tryk på grund af vægten af den samlede gasmængde i den store tyngdekraft. En kilde anfører otte forskellige foreslåede modeller af Jupiters atmosfære.

Imidlertid synes forskerne at være enige om tilstedeværelsen af små frie vanddråber i atmosfæren. Da planeten menes at have en blanding af grundstoffer i lighed med, hvad man har fundet på Solen, er det næsten sikkert, der findes bunden ilt. Og det meste af denne ilt har rimeligvis forbundet sig med den bundne brint til vand.

Hvis store områder af Jupiters atmosfære kommer nær stuetemperatur, kunne der både eksistere frit vand og vandis.

Jupiters atmosfære indeholder ammoniak, metan og brint. Disse bestanddele danner sammen med vand de kemiske ingredienser i den „ursuppe", man mener har frembragt det første liv på Jorden ved kemisk evolution. Derfor kan Jupiter tænkes at indeholde livets grundelementer.

Nogle videnskabsmænd foreslår, at planeten kunne være som en kæmpemæssig fabrik, der producerer enorme mængder af livsfrembringende kemikalier (sammensatte kulstofbaserede forbindelser) fra disse råmaterialer ved hjælp af dens egen indre energi. Hvis det er tilfældet, kunne liv eksistere uden fotosyntese. Enhver form for fotosyntese måtte være på et meget lavt niveau, da Jupiter kun modtager 1/27 af Jordens solenergi. Det ville sandsynligvis være lavenergi-livsformer for det meste (planter og mikroorganismer), da man ikke mener, der er fri ilt. Livsformerne ville flyde eller svømme, fordi en solid overflade, hvis der er en sådan, vill befinde sig dybt inde i Jupiter ved meget højt tryk.

Måner

Jupiters 12 naturlige satellitter har nogle mærkelige kendetegn. Den anden måne, Io, synes at blive lysere i 10 minutter, efter den kommer frem fra Jupiters skygge. Hvis det er således, er den simpleste forklaring, støttet af nylige stellare formørkelsesobservationer, at Io har en atmosfære (rimeligvis kvælstof eller metan), som „sner ned" på overfladen, når Io er på den kolde, mørke side, og igen fordamper, når den er tilbage i sollyset. Io er også tydeligt orangefarvet og har mærkeligt reflekterende egenskaber. Det meste af sollyset, der når Månens overflade, kastes tilbage, og det gør Io kraftigt lysende. Denne reflekterende egenskab menes at være mere udtalt for Io, end for noget andet kendt objekt i solsystemet.

ej/BK

– se også lederen i dette nummer – med omtalen af det budskab, Pioneer F bringer med til intelligensvæsener på andre planeter!

EMBLEMER
på broche
ER UDSOLGT!

– mens der endnu er et mindre antal med stiknål.

Pris pr. stk. incl. forsendelse: kr. 15,-
Bestil hellere i dag – hos:

SUFOI's REGNSKABSKONTOR
Oxford Allé 3 A,
2300 København S.
GIRO NR. 11 77 25

„USA-USSR - Bemandet rumfart A/S"

Washington, februar. – Amerikanske astronauter og russiske kosmonauter vil tage ud på Verdens første internationale bemandede rumflyvning i juni 1975, hvis Sovjet godkender den plan, som amerikanske rumteknikere præsenterede dem for i december.

Planen med at sammenkoble Apollo og det russiske Salyut/Soyuz rumfartøj i omløb omkring Jorden i to dage, forberedtes mindre end et år efter, at amerikanske og russiske teknikere først mødtes for at konstruere en sammenkoblingsmekanisme, der kunne gøre en sådan opgave mulig. Sovjets svar ventes så tidligt som i næste måned.

Der kræves to år til at bygge og afprøve sammenkoblingsmodulet, og meget af projektet vil blive udført med russiske teknikere arbejdende side om side med deres amerikanske kolleger, rimeligvis i begge lande.

Timeplan

Mens planlægningen er holdt på et lavt niveau, har amerikanske teknikere to- og ensidet forsket dybt nok i problemerne med at sammenkoble forskellige rumfartøjer, til ikke alene nøjagtigt at kunne angive dagen og timen for Apollo opsendelsen – den 14. juni 1975 kl. 11 om formiddagen – men også at kunne give en ret detaljeret timeplan for missionen:

– En russisk Salyut rumstation vil blive sendt i kredsløb omkring Jorden ca. den 10. juni 1975.

– En dag senere vil en Soyuz rumkapsel bemandet med tre kosmonauter bliver opsendt for at mødes og sammenkobles med Salyut.

– Et Apollo rumskib vil blive sendt i jordomløb af en Saturn 1 B raket fra Cape Kenne-

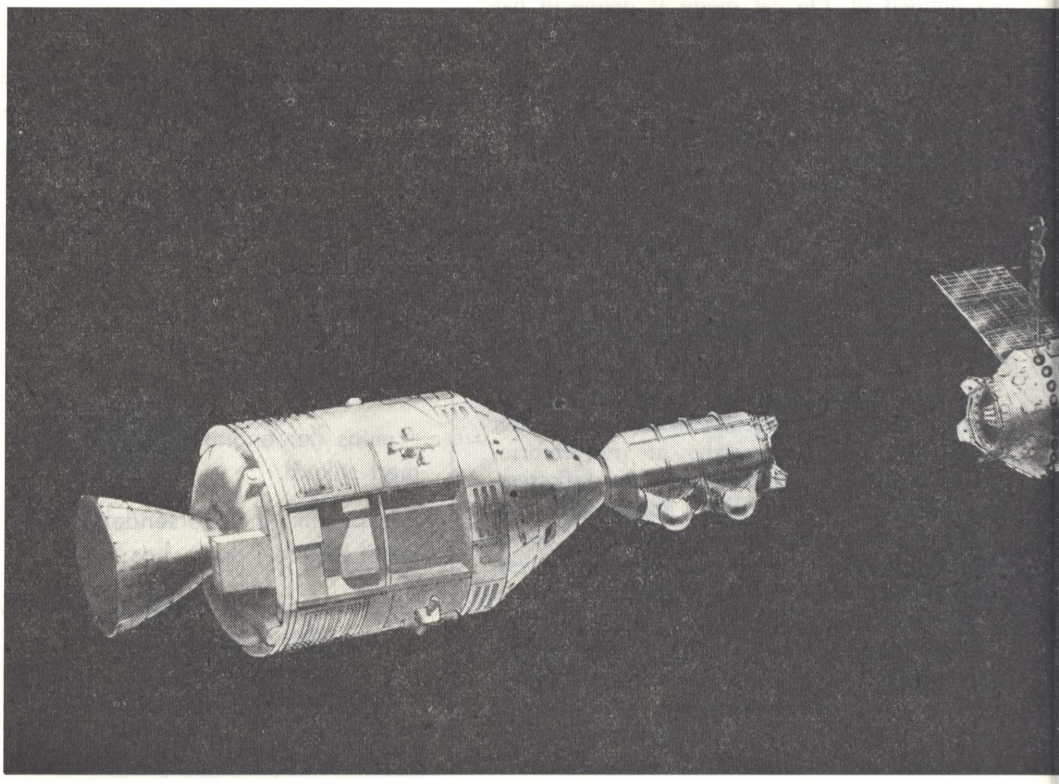

dy tre dage efter at Soyuz er sammenkoblet med Salyut. Apollo rumfartøjet vil gå ind i et kredsløb på 100x81 nautiske miles.

– En dag senere, den 15. juni, vil Apollo gøre sit omløb cirkulært ved 162 nautiske miles og vil mødes og sammenkobles med Salyut/Soyuz ved hjælp af den fælles sammenkoblingsmekanisme, der er udviklet af de to lande i fællesskab.

– De to rumskibe vil være sammenkoblede i to hele dage, hvor astronauter og kosmonauter vil besøge begge rumkapsler og udføre almindeligt videnskabeligt arbejde. Derefter vil Apollo blive frakoblet og fortsætte i jordomløb på en 11 dages søgen efter naturrigdomme.

Ved den anden mission, der skal udføres i sommeren 1976, skal sammenkoblingen efter planen måske vare i to uger, hvor astronauter og kosmonauter skal udføre flere videnskabelige eksperimenter.

Sammenkoblingsmodulet

Nøglen til succes'en for den fælles opgave er sammenkoblingsmodulet, en tanklignende konstruktion, 1,5 meter i diameter og 3 meter lang med trykudligningsudstyr installeret. Trykudligningsudstyret er nødvendigt, da det russiske rumfartøj opererer i jordomløb med almindeligt atmosfærisk tryk, ved brug af en kombination af kvælstof og ilt. Apollo derimod har en atmosfære af ren ilt ved 5 psi. Astronauter og kosmonauter vil også være iført rumdragter i sammenkoblingsmodulet, når de går fra det ene rumskib til det andet.

En hovedregel ved opgaven vil være, at en kosmonaut skal blive ved kontrolbordet i Salyut/Soyuz og en astronaut skal kontrollere Apollo kommando/service modulet hele tiden i de to dage, fartøjerne er sammenkoblede. Der er således to astronauter og to kosmonauter, der kan aflægge hinanden besøg i rumskibene. En anden hovedregel vil begrænse antallet af per-

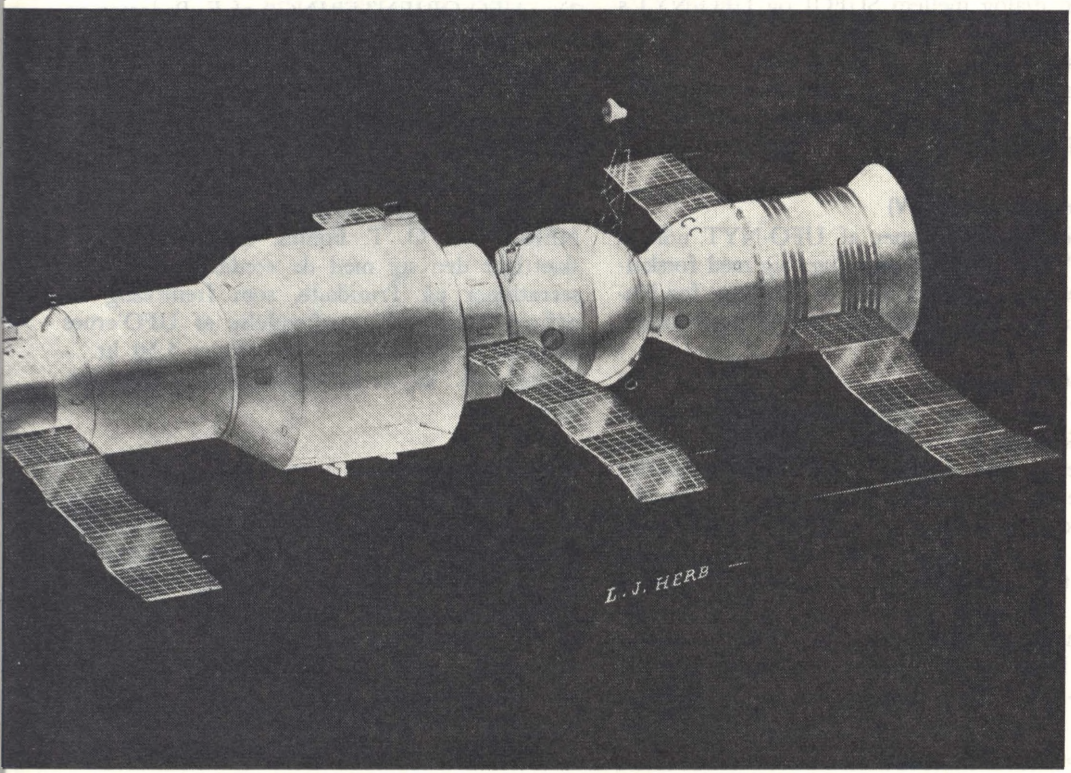

soner i hver af tremandskabinerne til tre personer.

Først vil to astronauter aflægge besøg i Salyut/Soyuz, idet de bytter plads med to kosmonauter, som vil slutte sig til den enlige astronaut ombord i Apollo.

Det første fælles eksperiment, der skal udføres af de internationale besætning, vil stort set bestå i at blive fortrolig med de to rumfartøjers funktioner. Det vil vare i 4–5 timer. Herefter vil der blive en times spisepause og 8 timers hvil. *ej/BK.*

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Indledningsvis vil jeg takke for de mange venlige breve og henvendelser, vi har modtaget; især glædede de mange hilsener ved årsskiftet os meget. Vi lægger stor vægt på, at der opstår en dialog mellem SUFOI og UFO-NYT's læsere. De kan altid regne med at få et svar fra os, selv om det af og til trækker lidt ud. Ligeledes vil vi gerne have læserbreve til UFO-NYT samt reaktioner på de artikler, bladet beskæftiger sig med.

Forretningsudvalget (FV)

Siden sidste nummer af UFO-NYT udkom har FV (se side 2) beskæftiget sig med forskellige emner, som kan være af interesse for bladets læsere. Her omtales et par af punkterne:

Budget og regnskab:

FV har netop gennemgået det afsluttede regnskab fra 1971. Det viste sig, at det oprindelige budget var overholdt. SUFOI skaffer penge til diverse undersøgelser gennem det overskud, som salget af UFO-NYT måtte give.

Da vi kun sjældent har råd til at gennemføre tilbundsgående undersøgelser af rapporterne, besluttedes det – sidste efterår – at hæve abonnementsprisen til 35 kr.. SUFOI's øvrige drift bliver også financieret gennem salget af UFO-NYT. Der er følgelig en direkte sammenhæng mellem antallet af abonnenter og det arbejde, SUFOI kan udføre!

Som De forhåbentlig har bemærket, udsender vi gennem UFO-NYT's Forlag enkelte bøger, og flere vil komme i nær fremtid. Overskuddet fra denne side af vores virksomhed kommer imidlertid ikke SUFOI's arbejde til gode direkte. Ifølge bestemmelserne skal Forlaget nemlig køre økonomisk i sig selv. Det vil med andre ord sige, at overskuddet fra salget af én bog, skal kunne financiere udgivelsen af den næste.

I denne forbindelse vil jeg kort nævne, hvilke udgivelser der for tiden kan erhverves ved henvendelse til SUFOI's Ekspedition (se side 2): „UFO-ORIENTERING" af F. Pedersen og I. O. Kjems. (En håndbog i UFO-sagens udvikling; 120 sider, ill.). Pris: *Kun for abonnenter:* kr. 9,50 kr. Hvis De ikke er fast abonnent på UFO-NYT (medlem af SUFOI) er prisen: kr. 19,75, og bogen kan da kun købes gennem almindelige boghandlere. – Den anden bog vi kan tilbyde er: „TRINIDADE-OBSERVATIONERNE" af O. T. Fontes. (På 32 sider beskæftiger den sig med de verdensberømte observationer på Trinidade, som fremtvang en officiel brasiliansk anerkendelse af UFO'ernes eksistens!) Prisen er: Abonnenter: 5,50 kr. – Ikke-abonn.: ca. 11 kr. (spørg hos boghandlerne).

Nyt reklame-materiale:

FV har beskæftiget sig med udformningen af kommende informations-materiale. Der skal fremstilles nye pjecer til oplysning om SUFOI og UFO-NYT. Desuden skal der fremstilles plakater til brug for de kiosker, der forhandler bladet. Endelig arbejdes der med større plancher til illustration af og oplysning om UFO'ernes tilstedeværelse. Sådanne plancher skal samles til en vandreudstilling, der senere skal tilbydes offentlige biblioteker, læreanstalter samt

forskellige udstillingscentre, som må formodes at være interesserede heri. Vi har allerede fået de første bestillinger på udstillingen!

UFO-NYT i 1972:

FV har diskuteret den stof-mæssige linie i UFO-NYT for det kommende år. Man kan kort opdele denne „linie" i følgende punkter: 1) Løbende orientering. 2) Saglig stillingtagen. 3) Supplerende viden.

Til det første er kun at sige, at det omfatter en del UFO-rapporter fra ind- og udland, som redaktionen mener har en vis interesse. Desuden orienteres løbende om de diskussioner, der rent faktisk finder sted mellem videnskabsmænd om emner som „UFO'er" og „liv i rummet". Disse sager kommenteres ikke altid af SUFOI direkte. De bringes blot, da det må formodes at have en vis interesse.

Vedrørende den „saglige stillingtagen", så har læserne i 1971 stødt på et par artikler, hvor SUFOI søgte at rokke ved nogle – i øvrigt meget spændende – UFO-rapporter – og fotos. Det gøres ikke for at modbevise UFO'ernes eksistens – det ville vi få svært ved – men tværtimod for at skabe klarhed over mængden af brugbart bevismateriale. Såkaldte „ufologer" har i alt for lang tid kunnet slynge om sig med historier og postulater, som der mangler enhver form for dokumentation for. SUFOI vil fremover søge at trænge om bag flere af de „gode, gamle" UFO-rapporter for at undersøge, hvor meget hold der egentlig er i de foreliggende sager. Det er et stort og møjsommeligt arbejde, men det skulle efterhånden kunne betale sig. (Se eksempelvis artiklen i UFO-nyt nr. 3 fra 1971 side 98–103).

Hvis vi nogen sinde skal gøre os håb om at kunne overbevise myndigheder, videnskab m.m. om sagens alvor, så må vi starte med at udskille ønsketænkning fra de egentlige facts. Oftest står man tilbage med så få oplysninger om en sag, at det ikke er muligt at danne sig nogen mening om den. Det er flere gange sket for vore forskningsgrupper i det forløbne år, men så må vi blot konkludere, at sagen ikke kan benyttes som bevismateriale for UFO'ernes eksistens. Det er naturligvis særlig kedeligt, når den pågældende sag førhen blev regnet for én af støttepillerne i den „ufologiske teori", som man hidtil havde brugt som udgangspunkt. – Vi vil fremover søge at bringe artikler, der belyser disse forhold.

Det sidste punkt – den „supplerende viden" – går hovedsageligt på den mængde rumfarts- og astronomistof, som vi har bragt. Teorien om at UFO'erne kommer fra et sted uden for Jorden er stadig den mindst usandsynlige, så vi må derfor gøre vores til, at læserne kan følge med i de „landvindinger", som den videnskabelige rumforskning gør. I sidste nummer af UFO-NYT kunne man i artiklen „Er vi autoritetstro?" læse om SUFOI's principielle indstilling til de oplysninger om rummet, som kommer fra organisationer som NASA. Faget „astronomi" er efterhånden helt gledet ud af skolernes arbejdsplan, så det er kun forståeligt, dersom en væsentlig del af læserne mangler forudsætninger for at kunne bedømme de faktiske muligheder for liv på andre kloder. Det er disse forhold, vi søger at råde bod på.

Studiekredse – foredrag:

FV nåede også ved sidste møde at diskutere mulighederne for at SUFOI kunne påtage sig at lede studiekredse rundt om i landet. Desværre måtte vi erkende, at vi simpelthen ikke har mandskab til en så omfattende opgave. Mange mennesker skriver til os om materialer til brug i egne studiekredse. Vi kan i disse tilfælde kun give oplysninger om, hvad der findes af litteratur om emnet, og hvor det kan skaffes. Vi har et par trykte foredrag om emnet, som kan bestilles hos Foredragsafdelingen (se side 2) ved at vedlægge 2 kr. i frimærker. Samme sted kan man høre om mulighederne for at låne en lysbilledserie (mod et depositum). SUFOI har planer om senere at fremstille studiekredsmaterialer, men det er desværre ikke lige på trapperne.

Der har også været ønske fremme om, at vi gennemførte nogle flere store offentlige foredrag. Vi gjorde det i hele 1970 og første halvdel af 1971, og vi kunne da glæde os over et gennemsnitligt fremmøde på ca. 250 pr. gang. Imidlertid kræver disse arrangementer mere forberedelsestid, end man umiddelbart skulle tro, og da der tilmed er en betydelig økonomisk ri-

siko forbundet hermed, har vi det sidste halve år nøjedes med at komme rundt til de foreninger og organisationer, som bestiller foredrag hos os. Vi har ikke noget tal på hvor mange foredrag, vi har holdt alene i det sidste års tid, men enkelte af vore foredragsholdere har haft 1–2 arrangementer om ugen i gennemsnit, så interessen er ganske betydelig!

Repræsentantskabsmødet:

Lørdag/søndag den 18.–19. marts 1972 holdt SUFOI's Repræsentantskab sit halvårlige møde. De enkelte arbejdsgrupper – og udvalg aflagde beretning, og arbejdsgrundlaget for det kommende år blev vedtaget. Der er endnu ikke kommet et udførligt referat fra mødet, så det vil blive bragt næste gang.

Husk at...

- Lysbilleder + trykte foredrag kan bestilles hos Foredragsafdelingen.
- Plakater og pjecer om UFO-NYT og SUFOI kan bestilles – gratis – hos Informationsafdelingen.
- at vi altid gerne vil have tilsendt udklip om UFO'er, når De ser noget sådant i Deres lokale avis.
- at De altid er velkommen til at give Deres mening til kende ved at skrive til os – evt. som et læserbrev!

AVIS-ORIENTERING (skrevet februar 1972)

SUFOI abonnerer på avisudklip både fra Norge og Danmark. Når jeg nu lægger de to bunker ved siden af hinanden, ser resultatet beskæmmende ud for os hernede sydpå. Norske dagblade skriver ca. 15 gange så meget om UFO'er som deres danske kolleger! – Hvorfor? Der er tilsyneladende intet umiddelbart svar herpå; men lad os se lidt på indholdet:

November 1971: (Danmark):

Der foreligger ca. 10 udklip fra hele landet. Et par aviser gør opmærksom på, at der netop er afholdt et symposium i USA om UFO'er. Videnskabsmænd fra hele USA deltog i diskussionen. *Århus Stiftstidende* tager sagen alvorligt og giver en saglig gengivelse af denne vigtige nyhed. I samme måned har *Frederiksborg Amts Avis* taget mod til sig og interviewet en af SUFOI's kendteste skikkelser, X. P. Madsen fra Hørsholm. Det blev til en længere artikel, der på en saglig vis redegør for UFO-problemet i Danmark. – Resten af udklippene er annoncering og omtale af foredrag om emnet.

(Norge): Vi fik godt 25 udklip fra Norge. Pressen omtaler også hér det symposium, der fandt sted i USA. Desuden vrimler det med større og mindre artikler, hvis forfattere polemiserer over emnet. Nogle går helt ind for det – uden egentlig at begrunde det – mens andre ironisk søger at latterliggøre de første. Enkelte læserbreve tyder på, at flere læsere ønsker at forsvare den opfattelse, at vi ikke er alene i universet, men det bliver ved postulaterne. Tre aviser omtaler lokale observationer, som netop havde fundet sted. Det drejer sig om *Drammen Tidende, Ragalands Avis* fra Stavanger og *Christianssands Tidende.* Den sidste avis gør et godt stykke journalistisk arbejde ved at ofre tid og plads på en grundig gennemgang af en observation gjort den 24/11 om morgenen over Kristiansand havn. Særlig bemærkelsesværdigt er det, at journalisten, H. Toreskaas, beder andre, der måtte have set fænomenet, om at henvende sig til ham, da han ønsker at arbejde videre med sagen.

December 1971: (Danmark):

Udover et par referater af nogle foredrag, SUFOI holdt, bragte måneden kun udklip, der bevidst gjorde grin med „troen" på de flyvende tallerkener. I alt 4 udklip.

(Norge): 34 udklip! Først på måneden er udklippene domineret af en spændende observation fra Kristiansand (igen). Det er atter journalist H. Torekaas fra *Christianssands Tidende,* som er manden bag en virkelig fint opsat artikel. Han giver læserne indtryk af, at UFO-sagen *er* mystisk, og at den kun kan opklares ved en ihærdig indsats. – Der skrives også om en UFO-bog, som er kommet frem i Norge. Den hedder „UFO'er over Norge" og er skrevet af John Armand og Bjørn Holm-Hansen. På sine 100 sider beskæftiger den sig med et udvalg af norske rapporter. Bogen får megen omtale og gennemgående en positiv

modtagelse i dagspressen. – Resten af måneden bringes der 6–7 gode artikler om sagen. Finn Kalvik fra UFO-foreningen i Bergen har givet et stort og fyldigt interview til *Morgenavisen* i Bergen. Andre aviser bringer på *eget initiativ* gode artikler med udgangspunkt i aktuelle lokale observationer. Avisen *Fædrelandsvennen* (Kristiansand) gør måneden igennem sit bedste for at latterliggøre emnet! – Hvorfor?

Januar 1972: (Danmark):

I alt 18 stk. – Nogle mærkelige lysende objekter som i stor hast overfløj Nordjylland og gik op over Norge, gav anledning til megen omtale. *Berlingske Tidende* omtaler affæren på en seriøs måde, men udelukker ikke, at der kan være en sammenhæng mellem dette, og den senere tids smuglerflyvninger. Flere aviser på *Randers-egnen* indsamlede rapporter fra folk, der mente at have set fænomenet, og der blev indhentet kommentarer fra lokale ufo-interesserede! Flere aviser landet rundt omtaler sagen, men ingen søger at komme til bunds i problemet. Det bliver ved nyhedens interesse. – Ufologi har i flere år været optaget på aftenskolernes undervisningsprogram. Dette faktum giver anledning til en del skriveri i aviserne på *Lolland-Falster.*

(Norge): I alt ca. 450 (!) – Lysfænomenet, som blev observeret over Jylland, blev også set over Norge. Nu – et par måneder efter – menes det at have været en satellitundergang, der forårsagede postyret. Imidlertid er det ganske interessant at følge pressens behandling af sagen. Den minder meget om *Maarup-sagen fra august 1970.* Nu ser vi, at alle norske dagblade bringer meddelelsen samtidig med, at de så godt som alle sætter den i forbindelse med „flyvende tallerkener fra en fjern planet". Igen ønsketænkning! Efter et par dage dukker der andre meninger frem, og redaktionerne oversvømmes med læserbreve, som ønsker at „forklare" episoden. Der foreslås alt lige fra planeter til en nytårsbrandert. Da sagen efter ca. 14 dage er ved at miste nyhedens interesse, kommer *Forsvarets Overkommando* og fortæller, at det sandsynligvis (man er altså ikke sikker) har drejet sig om resterne af en raket. Aviserne sluger historien – hvis de overhovedet bringer den – og sagen går i glemmebogen! – Imens dette stod på, har flere „ufologer" benyttet sig af lejligheden til at „udtale sig" til pressen. „Naturligvis var det et fremmed rumskib, det burde da enhver vide . . ."

På grund af det store antal avisudklip er det uoverkommeligt at referere dem alle. En enkelt skal dog nævnes. Journalist A. V. Ugland fra*Sørlandske Tidende* i Arendal er en af de få journalister, der benytter lejligheden til at levere en virkelig god artikel om UFO'erne historisk set. Han nøjes ikke med at skildre en aktuel begivenhed, men søger at trænge *bag om problemet!* – Måtte vore hjemlige journalister gøre det samme – bare et par gange årligt!

Peter A. Hansen (adr. side 2)

Læserbrev...

Kjeklet om Adamskis observasjoner og oplevelser . . .

I dette blad nr. 1 - 1972 leser jeg, hvordan Erling Jensen overhøvler H. C. P., eller HC, som vi bare sier her. Noe liknende kan vi lese i UFO-kontakt nr. 1, nemlig av en som kaller seg J. O. Og nedenfor dennes innlegg i samme blad, kommer HC med en av sine gamle angrep på Universal Link i Borup. I samme forb. minnes jeg, dengang da Honey var ute og „avslørte" Adamski – med å fortelle oss, at også denne hadde diktet sitt verk ut fra indiske og tibetanske myter og legender.

HC på sin side er for lenge siden blitt sur på meg, for at jeg tillot meg å mene noe annet enn han, om Adamskis oplevelser ved Månen; ja gjerne Venus også.

Jeg er ingen grønnskolling innenfor denne saken, idet jeg var i kontakt med Adamski allerede i 1956, og det var via Adamski selv, at HC kontaktet meg, dengang da han startet op med UFO-NYT i 1958 om høsten. Naturligvis er HC en trofast tilhenger av sitt forbillede George Adamski, men jeg mener, at han er tilhenger omtrent på samme måten som hin tje-

ner, som bare fikk utlevert en talent. På sett og vis kan jeg stille meg på samme linje som Erling Jensen, i det innlegg han har i siste bladet. Men det er noe bestemt – jeg mener at både HC og Erling Jensen – –, ikke skjønner. Og just fordi, er de uenige og kjekler sammen og mot hverandre.

La det være en åpenbar kjennsgjerning, at man har ikke, og vil ikke, – finne noe utav det på Månen – som Adamski fortalte. Hverken pr. kjempeteleskoper eller sondere eller ved å sende astronauter dit. Tsiolkowski-krateret vil man finne likeså tomt og øde, som billedet i UFO-NYT nr. 1 - 1972 viser. Å vente på noe annet vil jeg ikke, da jeg mener det er selvbedrag. Men fordi at enhver av oss har kunnet konstatere, at Adamski hele tiden har snakket sant, men dette bare hva angår det han har sett og oplevet fra en jordisk plattform, og likedan pr. overleveringer fra sine rommenn, disse som bl. a. er omtalt i boken „Ombord i rumskibe"; – så har jeg ytet ham den respekt, at jeg har prøvet å løse gåten – ad andre veier enn den som HC foreskriver. For han bedrager både seg selv og andre ved dette evige snakk om NASA's og øvrige myndigheters tilbakeholden av oplysninger og billeder.

Det har vært UFO-forskere før både HC og Erling Jensen, såvel som meg. Noen av dem har ufortrødent kunnet drive deres virksomhet, mens andre igjen stadig vekk har vært utsatt for forfølgelse, helt inn til det å bli drept. Bender måtte late livet, og visstnok andre til ham. Hunt Williamson oplevede flere ganger disse „menn i sort". Jeg har prøvet å se litt nærmere på, hva disse forfulgte drev på med og visste, og jeg har funnet visse ting som de hadde felles.

Jeg mener at Adamski talte sant, at han så pelskledt dyr, byer og mennesker på Månen. Men det er noe spesielt her som kanskje de fleste har oversett, og det er dette at GA fikk se ned på Månen, – gjennom et innstrument som befandt seg ombord i skipet. Adamski forteller at han engang spaserte utenpå skroget av et veldigt rumskip, og da så han disse ildfluene, disse som intet menneske i vår tid tidligere hadde sett, og som bl. a. ble sett av Gagarin m. fl.

Som en „nøkkel" til mysteriet, vil jeg peke på den store iver og nidkjærhet, som alle disse såkaldte flygende tallerkener utviser, hva angår å etterlate seg „beviser". La meg si det rett ut! Det er ikke av frykt for at Jordens folk skal eller skulle utnytte sådanne etterladenskaper – på den måten som de fleste vil tro. Men jeg tror å vite hva som er den virkelige grunnen til, at de er således forsiktige. For også i denne forsiktigheten – ligger „nøkkelen" til sannheten om de flygende tallerkener.

HC har aldri kjendt sannheten, hvor meget han enn bluffer med det. Hadde han kjendt sannheten, ville han ikke nå begyndt å „drive hor" med Vatikanet, eller noen som angivelig skal blåse nytt liv i katolisismen. Skulle jeg her si at denne Michel Collin er likesåmeget i god tro som Josef Smidth i sin tid var det, og at begge disse har det til felles, at de har blitt kontaktet av de samme engler. Mormons folk hadde jo også besøk av sin Jesus. Adfersmønsteret, som vi finner i Mormons bok, stemmer såvidt jeg har funnet ut, på en prikk med hva vi finner i HC's bok om M. C., nemlig dette med „Store tegn og undere".

Det er noe annet også som HC og Erling Jensen har sammen, men her er skjønnt enige om, såvidt jeg har forstått. Dette gjelder forholdet med Borup-gruppen og UL . . Men her overser de det forhold, at UL ikke finnes bare i Borup, men i England såvel som i Skottland og Tyskland. Hva angivelig Weiking og Co., „koker sammen av indiske sagn", må de jo samtidig også drive på med å „koke sammen" på de øvrige stedene.

Dessuten tror jeg, at HC dømmer om denne sak uten å ha viet den den respekt som han forlanger, at andre skal vie det han selv utgir.

Dermed driver HC med hva man kan betegne som ren Sekterisme, og da på samme vis som religiøse sekter overfor hinannen.

Straks at HC hørte om Richard Grave, mente han å vite at dette bare var „nonsens". Såvidt jeg har forstått, var ikke Adamski konfrontert med Universal Link-historien, mens han levede, og har ei heller uttalt seg om den.

I UL-rapporten nr. 20, forteller figuren Orthon – om noe som man må kunne si ligger på et usedvanligt høyt plan. Og en må tenke og

mene hva en vil, men jeg mener her å ha funnet beviset for, at mine antagelser i anledning fenomenet med Adamski og Månen for år tilbake, var det riktige.

Det er ikke, fordi at jeg her vil leke HC, og annonsere at jeg sitter inne med mer enn andre, noe som de andre ennå er for dumme til å få lov å vite. Men en ting er å lese en nyhet i en bok eller et magasin, men en annen ting, er å kunne finne den fram selv, for så å erkjenne den. Likevel har jeg her sagt så meget, at man med litt omtanke skulle skjønne, hvor jeg vil hen. Sån en passent, kan jeg nevne det norske eventyret om Espen Askeladd og dennes brødre Per og Pål. Skulle jeg her si åpent at Erling Jensen repræsenterer Per og HC Pål. Istedenfor å vinne prinsessen og halve kongeriket, vil de få avskåret sine ører.

Mitt råd er derfor: Bruk ører og øyne mens dere har dem, og overse ikke en død skjære eller en „utgått skosåle". Forøvrig finnes det en mengde holdepunkter av største verdi – de bøker som kalles „Danske folkesagn". Det har vært meg til stor hjelp å studere sådanne fra mange lender, samt å lytte til gamle folks fortellinger ute på landet.

Den Jesus som HC påstår skulle ha levd på Venus, finnes omtalt i Mormons bok. Les derfor den først! I samme boken vil jeg peke på en liten historie om en mann som ble trampet ihjel av folkemengden, med prestenes billigelse. Dog kan jeg likesågodt her si, at jeg mener at nevnte bok, ikke er en historie om utvandrete israelittere, men isåfall en løgn. Derimot er den en sannhet på en annen måte. Og hva angår Josef Smidth og dennes vitner, så erklærer jeg, at disse talte sannhet.

Som her antydet, mener jeg at man ingenlunde kan utforske forholdet med de fl. tall. alene ved å drive navlebeskuelse pr. Adamskis bøker og haugevis av UFO-rapporter. Man må ta alt med; også det man ikke liker i første omgangen. Men først og fremst – må man brenne alle bruer bak seg.

– – –

Jeg venter ikke av UFO-NYTs redaksjon at de skal trykke dette, for dere driver antagelig ennå med å „ta hensyn til abbonentene" – og pengekisten. Men kunne dere skaffe meg bare en bitteliten bit av en flygende tallerken, så skulle jeg av den ha laget en alle tiders kikkert. Mer våger jeg ikke si.

hilsen *Arnold Lockertsen*

SVAR:

Kære A. L.!

Tak for dit lange brev. Personen George Adamski, hans oplevelser og filosofi har altid givet anledning til debat. I SUFOI har vi siden 1965 bestræbt os på at være neutrale i dette emne, idet kun tiden kan bringe den endelige afgørelse, om G. A. talte sandt eller ej – eller måske begge dele.

Vi ved, der er et behov for information om G.A., idet især nyere læsere gerne vil vide mere. Derfor vil vi nok bringe lidt mere stof om G. A. fremover. Især, hvis tiden hjælper os på den måde, at vi kan få be- eller afkræftet nogle af hans beretninger.

ej

– Desværre har vi ikke læst denne UL-rapport nr. 20, der skulle have bragt så overbevisende udtalelser, og vi er derfor ikke i stand til at kommentere dem. Men jeg kan da sige, at jeg i sommeren 1967 – da det er mit princip hverken at anerkende eller forkaste noget, før jeg har haft lejlighed til at undersøge det nogenlunde indgående – bevægende mig frit omkring i ULs inderkreds i Borup. Ja, jeg blev endda udnævnt til profet af hr. Orthon selv (gennem hr. Weiking). Alligevel formåede jeg – sagt i al beskedenhed – at bevare min kritiske indstilling; og da Orthon ikke sparede på rent konkrete løfter, som det dog kneb meget med at indfri, blegnede min halvhjertede entusiasme yderligere. Tidligt på efteråret stillede jeg Orthon det lumske spørgsmål, om Sydamerika (som jo er interessant bl. a. i UFOlogisk sammenhæng) ville blive berørt af den meget omtalte katastrofe, der skulle finde sted senest juledag 1967. Han svarede nej. At en global katastrofe kunne gå uden om en hel verdensdel, faldt mig lidt svært at forstå; og jeg fandt ud af, at jeg nok kunne koncentrere mig om noget andet. Så begyndte jeg at oversætte McDonald-bogen . . .

IOKj.

Von Däniken-filmen - Nu i København?

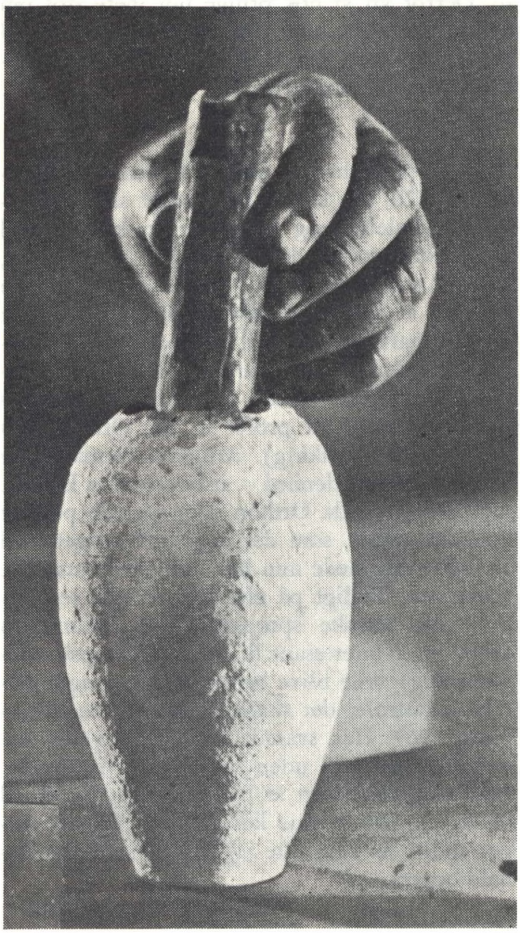

Efter en kort „gæsteoptræden" i Thisted ser det nu endelig ud til, at UFO-NYTs læsere i resten af landet kan få lejlighed til at se den store farvefilm, bygget over von Dänikens internationale bog-succes „Fortids Gåder – Fremtids Virkelighed (på dansk udsendt af Strubes Forlag). Så vidt vi ved redaktionens slutning har fået oplyst, får filmen Københavns-premiere i Carlton-biografen lige efter påske.

SUFOI har forsøgt at få arrangeret en særforestilling for UFO-NYTs læsere; men biografen var desværre ikke interesseret.

Det er nok afhængigt af tilstrømningen dér, hvor hurtigt og i hvilket omfang, filmen kommer videre til andre danske byer. De, der har haft lejlighed til at se den, er enige om at rose den til skyerne, så vi tror, der bliver noget at glæde sig til. Derfor må vi anbefale mindre „folkevandringer" til de biografer, hvor den kommer op.

Dette klip fra filmen viser den lille lerkrukke, der findes på det irakiske museum i Bagdad. I filmen fortælles det, hvorfor man regner den for at være et batteri – og dermed et bevis for, at man kendte til elektricitet i oldtiden.

NU ER DEN HER...

UFO's I FOKUS

med
fantastiske
nærfotos

– og HELE beretningen om et „signeret" UFOs forbløffende demonstrationsflyvning. – Læs de mange vidners egne beretninger – og følg undersøgelserne af bevismateriale, fundet, hvor UFO'et havde landet.

„UFOs I FOKUS"
Skandinavisk UFO Information, SUFOI
i kommission hos STRUBES FORLAG

„Denne imponerende dokumentation for tilstedeværelsen af fartøjer af ukendt oprindelse BØR stå i reolen – eller endnu bedre: LIGGE FREMME – HOS ENHVER UFO-INTERESSERET!"

Iver O. Kjems

Boglade-pris, pr. stk. kr. 46,50

SÆRPRIS FOR SUFOI-MEDLEMMER:
kr. 34,50

Som abonnent på UFO-NYT sparer De altså kr. 12,00 – det er en rabat på mere end 25 pct.!

Benyt giro-indbetalingskortet, der er indlagt i dette nummer af UFO-NYT – eller indbetal kr. 34,50 på

GIRO 11 77 25 – SUFOIs REGNSKABSKONTOR
Oxford Allé 3 A, 2300 København S.

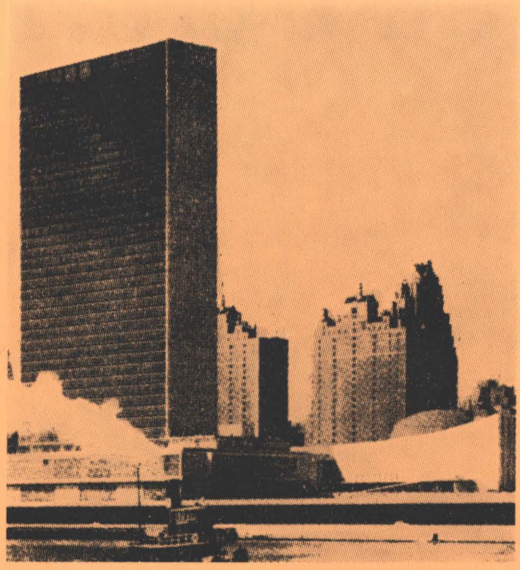

UFO-problemet ER bragt frem i FN!

FNs Første Komité (for politiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål) har i efteråret haft en debat om fredelig udnyttelse af det ydre rum og om muligheden for at oprette en „Måne-overenskomst". På en af mødedagene den 8. november 1971, fremlagde Uganda's permanente FN-repræsentant, ambassadør Grace S. K. Ibingira, en erklæring af stor potentiel betydning for UFO-sagen. Han påpegede, at *der kunne være andre end jordboere, der færdedes i det ydre rum.*

Vi anser ambassadør Ibingira's tale for så vigtig, at vi vil aftrykke den i sin helhed i næste nummer af UFO-NYT.

red.